

UNIVERSITAS

Norges største studentavis

utgave 14, årgang 77

www.universitas.no

torsdag 11. mai 2023

– Hvorfor lese til eksamen når du kan fornekte at den finnes?

Petit s. 16-17

MASSE-OPPSIGELSE:

Etter 31 år legger SiO ned Karrieresenteret

Nyhet s. 8-9

JUSSTRID:

Ove Kenneth **saksøker** UiO for 555 millioner

Nyhet s. 4-5

MIN STUDIETID MED ERIKA FATLAND:

– Det var en ensom opplevelse å komme til Blindern

Kultur s. 20-21

HALVPARTEN TØR IKKE TA ORDET

Vil bruke VR-teknologi for å få studentene i snakk

Nyhet s. 6-7

LEDER OG KOMMENTAR

UNIVERSITAS

Ansvarlig redaktør: **Guro Aasaaren**
guro.aasaaren@gmail.com 466 74 942

Nyhetsredaktør: **Saga Eline Jonsson Hoff**
eline.jonsson.hoff@gmail.com 980 81 334

Fotosjef: **Tobias Schildmann Mandt**

Desksjef: **Ingeborg Aure**

Nettredaktør: **Ulrik Alvar Solli**

Uttegner: **Mina Wikeby**

Uttegner: **Mona Soopalu**

Uttegner: **Sivert Bjelland**

Deskjournalist: **Amanda Schøyen**

Korrektursjef: **Harald Nordbø**

Daglig leder: **Ingvild Garmo Nilsson**

Annonseansvarlig: **Geir Dorp**
geir.dorp@universitas.no 22 85 32 69

Besøksadresse: **Moltke Moes vei 33**

Post: **Boks 3 Blindern, 0313 Oslo**

Epost: **universitas@universitas.no**

Nettside: **www.universitas.no**

Leder

En juridisk hodepine

«**UiO følger ikke regelverket, mangler kontroll og forskjellsbehandler studentene.**» Dette er noen av grunnene til at jusstudent Ove Kenneth Nodland og en medstudent nå saksøker UiO.

For to uker siden leverte de et historisk gigantsøksmål mot universitetet, og saksøker dem for 555,2 millioner kroner. Dette er første gang det leveres gruppesøksmål mot et universitet i Norge.

I denne ukas avis kan du lese at Nodland mener at UiO over flere år har nektet å godkjenne studenters tidligere utdanning uten hjemmel i lov. De mener UiO bryter den såkalte Lisboa-konvensjonen. Den sier at utdanning fra et annet «Lisboa-land» som hovedregel skal godkjennes. Unntaket er hvis det er «betydelige forskjeller» mellom utdanningene.

Summen de saksøker UiO for, tilsvarende økonomisk erstatning for 2000 studenter som de mener feilaktig har fått avslag på godkjenning av utdanning fra utlandet de siste 20 årene.

Studentparlamentet ved UiO stiller seg bak søksmålet, og mener at det

er grunn til å tro at dette er en sak av både dimensjoner og alvorlighetsgrad som gjør at det er rimelig å prøve den i retten.

Stemmer studentenes påstander, er dette en alvorlig systemsvikt hos UiO, og en veldig belastende affære for de berørte studentene. En skal ikke undervurdere belastningen det er å vente på godkjenning av fag, klage, få avslag, anke avslaget som enkeltperson. Det koster å kjempe mot en utdanningsinstitusjon.

Derfor er det desto viktigere at rettsystemet får bryne seg på saken. Skulle Nodland sine funn stemme, har dette stor påvirkning for mange hundre studenter over flere tiår. Ikke minst er det viktig at det skapes presedens for at juridiske feiltolkninger får reelle konsekvenser for universiteter.

Utdanningsinstitusjonene i Norge er mektige aktører. De har høy anseelse og tillit, både i befolkningen og blant studentene. Det er bra. Men tillit og makt gir også stort ansvar. Når studenter opplever at UiO svikter i å være den ansvarlige part, og tolker jussen på en måte som ikke gagnar studentene,

må det komme frem i lyset.

Dette er et søksmål, man skjønner at burde prøves som et gruppesøksmål. Nettopp fordi sakene umulig kan prøves en og en overfor universitetet.

Ifølge jusstudent Nodland har UiO hele tiden vært skråsikre på at de har gjort alt riktig. Likevel mener Nodland å ha oppdaget at UiO har avslått godkjenning av emner fra Lisboa-land minst 165 ganger mellom 2020 og 2022. Av de 758 vedtakene Nodland gikk gjennom, manglet det henvisning til lovhjemmel i hele 742 tilfeller.

Dette gjør denne rettsprosessen ekstra viktig. For dømmer retten dette søksmålet i studentenes favør, er ikke UiOs praksis bare systemsvikt, men fravær av system. Hvordan kan man stole på at vedtakene som fattes ellers ikke er feilaktige? Dette er ikke begrenset til UiO som utdanningsinstitusjon, men hele sektoren. Her bør Nokut og Kunnskapsdepartementet komme på banen og undersøke hvilke rutiner institusjonene i Norge har.

Det trengs en opprydning. Om ikke bare for å gjenreise tilliten.

Arkivaren

Auch

I 2001 skrev Universitas om student Johannes Elgvin, som måtte betale 114.550 kroner til Lånkassen innen tre uker fordi han hadde tjent for mye i studieåret. «Urealistisk og horribelt» mente studenten selv om kravet. Lånkassen svarte at en slik straff «i noen tilfeller» er helt realistisk og nødvendig for å få slutt på svindelen. I Elgvins tilfelle innebar dette at han hadde oppgitt i Lånkassens søknad en inntekt på 4000 kroner mindre i måneden enn det som stemte. I en anonym inntektskontroll Lånkassen utførte blant sine kunder året før, viste resultatene at om lag 20 prosent av de spurte tjente for mye. På spørsmål om hvorfor Elgvin meldte ifra om galt beløp, kunne studenten som nå risikerer å måtte droppe ut av studiene erkjenne: «Jeg tok en sjanse og håpet at de ikke skulle merke det». Den tomme lommeboken på bildet sier sitt: Svindel lønner seg aldri, i hvert fall ikke når du blir tatt.

Universitas, 26.09.2001

Historiske skråblikk av Asne «Arvåken» Hansteen

Sofavelger med selvinnsett?

I september 2015 nærmet valgdagen seg. Med den kom også politikernes oppfordring om at de om lag fire millioner med stemmerett måtte bruke den. UiO-professor Raino Malnes var uenig i at dette gjaldt alle: «Enkelte bruker stemmeretten sin på en fullstendig uakseptabel måte». Etikkprofessoren mente til Universitas at det ofte var de intellektuelle og «selverklært ufeilbarlige» som sto i fare for å ta de galeste valgene. «Fascismen ble tross alt ikke skapt av snuskaller, men av frustrerte studenter og deres professorer». Malnes kunne likevel berolige med at det i Norges «dørgende kjedelige partilandskap» likevel skulle være vanskelig å gjøre så mye galt. Hans klare oppfordring var likevel: «Bruk hodet før du eventuelt bruker stemmeretten!». Skulle du ikke klare det første, skulle du heller ikke gjøre det siste, men velge sofaen, slik professoren selv skulle gjøre i 2015.

Universitas, 09.09.2015

- Universitas er en avis for og av studenter for lærestedene tilknyttet Studensamskipnaden SiO.
- Universitas arbeider etter Vær varsom-plakatens regler for god presseskikk.
- Universitas støttes av Velferdstinget, som står uten redaksjonelt ansvar.

ILLUSTRASJON: ØVIND HOVLAND

Hva skal vi med alle lederne?

Det er noe absurd at en femtedel av studentmassen går ut med studier som tilsier at de skal være sjef.

Lederutdanninger

Peder Nyeggen, journalist i Universitas

Sluttstatistikken for 2022 fra Samordna opptak er ute, og tendensen er klar: Nordmenn har dilla på ledelse. For første gang er hele seks av ti av landets mest populære studier, målt i antall søkere per studieplass, en variant av økonomisk-administrative fag (øk. adm.), som dekker studier bestående av bedriftsøkonomi og ledelsesfag. Både medisin og psykologi er sparket ut av lista, av to nyopprettede ledelsesstudier ved UiT og Høgskolen i Innlandet.

Videre i sluttstatistikken finner vi at øk. adm. i absolutte tall har rukket å bli den tredje største kategorien i norsk høyere utdanning – med over 50.000 studenter, tilsvarende en femtedel av studentmassen. Samtlige av disse studentene går ut med en utdanning som tilsier at de skal bli ledere. Det er problematisk av flere grunner.

For det første kan man spørre seg hvem de skal lede, alle sammen. Ser vi på tallene for norsk økonomi, finner vi at økonomisk-administrative yrker kun er den niende største hovedkategorien i SSBs yrkesstatistikk. Ikke nok med at mange av studentene ikke vil ende med å jobbe med noe innenfor næringsvirksomhet, men en forsvinnende liten andel av dem vil ende med å lede noen i det hele tatt. Lovnader om prometeanske lederskapsroller i fremtidens kompetanseøkonomi snus raskt til en hverdag som revisor, administrativt ansatt, eller et mindre definerbart yrke som trygt kan betegnes som en *bullshit job*, i antropologen David Graebers ord.

Fremveksten av arbeid som oppleves som meningsløst har tett sammenheng med det moderne ledelsesfagets vektlegging av kvantifiserbar måloppnåelse, eller *Key Performance Indicators (KPI)*. Dette er selvsagt svært nyttig i mange

typer foretak, men også svært unyttig i andre. I sektorer der dette ikke fungerer, både privat og offentlig, ser det fra administrasjonsforskningen ut til å ha blitt implementert likevel. Oppgaver som å rapportere måloppnåelse, ettergå kontroll og prosedyre, og skrive markedsføringsanalyser, ender med å ta store deler av arbeidshverdagen – ikke som sjef, men som underordnet som har lært at dette nødvendigvis er den rette måten å gjøre det på. Nederst i næringskjeden etterlates den uvitende arbeider til å klø seg i hodet over at enda et nytt skjema ligger på bordet også i dag, ferdig til utfylling. Dette er fryktelig samfunnsøkonomisk ineffektivt, foruten åndelig tomt for den det gjelder.

Mens stadig mer byråkrati i privat og offentlig sektor speiles i produktivitetstall som har stivnet til i vestlige land, har overskuddet av økonomisk-administrativt utdannede en annen bakside. Øk. adm.-fagfeltets fremvekst er skjedd i kontinuerlig samspill med fremveksten av det som kalles *management consulting*, herunder giganter i bransjen som McKinsey, Bain og BCG. Dette er selskaper som selger inn lederskapsrådgivning til bedrifter som står i vanskelige tider – en modell for endringsledelse som har vokst enormt.

Konsulentene buser inn som uinteresserte tredjeparter, fritatt for sosialt ansvar fra bedriftens interne dynamikk, og ender ofte med å nedskjære og sparke langt flere enn det som kreves, og ikke minst mer enn er sosialt forsvarlig. I stedet for å dyrke tillit, fellesinteresser, og gode ledelsesbeslutninger mellom lønnskakere og arbeidsgivere, tauer man periodevis inn øk. adm.-utdannede med gigantlønninger for å presse den standardiserte kakeformen over vidt forskjellige bedrifter med vidt forskjel-

lige problemer. Dette er en modell som fører til en mer kynisk, sosialt uansvarlig og splittende form for kapitalisme.

Hva med alle øk. adm.-utdannede som ender med å bli bedriftsledere? Forskning fra blant annet MIT-samfunnsøkonom Daron Acemoglu i USA og Danmark peker mot at overskuddet som oppstår etter å ha ansatt en leder med økonomisk-administrativ utdanning, i forhold til en leder fra en annen utdanningsbakgrunn, jevnt over har mindre basis i økt salgsvolum, produktivitet, investeringer, og andre former for reell samfunnsøkonomisk verdiskapning, men i langt større grad stammer fra lavere lønnsandeler og svekket real-lønnsvekst for arbeidere. Dette samtidig som lederlønnene, ispedd bonuser og insentivordninger, stiger til himmels. Disse resultatene er replisert i en rekke andre forskningspapirer på tvers av vidt forskjellige land, og utviklingen er også svært tydelig i Norge, i takt med øk. adm.-utdannedes profesjonalisering av lederstanden.

Fremveksten av de akademiske ledelsesutdanningene har ikke ført til bedre ledelse.

Norge har flust av gode ledere – dette er ikke et forsøk på å demonisere alle som gjør en glimrende jobb, særlig i små- og mellomstore bedrifter og som selvstendig næringsdrivende. Likevel står vi i en tid der vi må kreve mer av kapitalismen. Da må vi også ta et hardt blick på de økonomisk-administrative utdanningene, pløge opp jorda, og kreve langt mer av institusjonene som utdanner fremtidens ledere. Begynnelsen kan være å utdanne langt færre av dem.

nyhetsredaktør: **Saga Eline Jonsson Hoff**
eline.jonsson.hoff@gmail.com 980 81 334

NYHET

Lavere lønn for rektorer

Kunnskapsdepartementet har vedtatt et nytt lønns- tak for valgte rektorer ved universiteter og høg- skoler. Det skriver nettstedet Khrono. Blir du valgt som ny rektor ved et av landets ni institusjoner som velger sine rektorer, risikerer du å få «bare» 1,2, 1,4 eller 1,6 millioner i årslønn, avhengig av om institusjonen du styrer er liten, mellomstor eller stor. Reglene gjelder for rektorer som blir valgt et- ter 1. august i år. Reglene får ikke tilbakevirkende kraft, men vil slå inn dersom en sittende rektor blir gjenvalgt. Rektorene ved både UiO og UiB tjener i dag mer enn det nye taket. Khrono skriver at UiB- rektor Margaret Hagen risikerer å gå ned i lønn dersom hun skulle bli gjenvalgt i 2025. *TMHD*

Sats frir til studentene

FOTO: SATS.no

Gratis trening for studenter i eksamensperioden og Crosstraining-gruppetime fra skikongen Martin Johnsrud Sundby? Er det for godt til å være sant? Tydeligvis ikke. Det kan høres ut som en amerikansk lovpakke lanserer treningskjeden Sats' kampanje «Train Your Brain Initiative». I en pressemelding forklarer markedsdirektør Marianne Orderud bakgrunnen kampanjenavnet. – Fysisk aktivitet gir oss økt oppmerksomhet, bedre hukommelse og gjør oss mer kreative. Alt det som mange studenter har behov for i årets tøffeste og mest krevende periode for mange, nemlig eksamensperioden, sier markedsdirektøren. Tilbudet varer fra 9. mai til 6. juni i år og gratistreningen gjelder mandag-fredag frem til kl. 15.00, ifølge Sats' nettsider. Pass opp, SiO Athletica. There's a new sheriff in town... *VOB*

Teaterviten- skap kjempet for livet

Det eneste stedet å studere teatervitenskap i Norge er ved Universitetet i Bergen. Tidligere i år meldte Khrono om faren for studiets nedleggelse. Bakgrunnen var en ny faglig bemanningsplan ved Humanistisk fakultet. Planen ville resultere i at det kun ville gjenstå én stilling ved teaterviten- skap. Flere så dette som en nedleggelse av faget, og bransjen ropte varsko. Etter to måneders utset- telse og stor blest i fagmiljøet falt avgjørelsen på fakultetsstyremøte tirsdag 9. mai. UiB kutter én stilling fra tre til to og studieprogrammet oppret- holdes med et nødsrik. Nedskjæringene kom- mer som følge av svak økonomi og rekorddårlige søkertall, ifølge Studvest. *VOB*

SAKSØKER UIO FOR 555,2 MILLIONER:

– Dette er st

Siste utvei: Retten var siste utvei, forteller Ove Kenneth Nodland, da han for to uker siden valgte å saksøke universitetet.

Jusstudent Ove Ken- neth Nodland ante ugler i mosen kort tid etter han begynte på Juridisk fa- kultet. Nå har han startet et historisk søksmål mot Universitetet i Oslo.

Utenlandsstudier

tekst Peder Nyeggen
foto Mohammed Ataey

Det tok ikke lang tid fra Ove Kenneth Nodland (42) begynte på jusstudi- ene til alarmbjellene begynte å ringe. Nodland kom til Juridisk fakultet ved Universitetet i Oslo (UiO) med en master i rettsvitenskap fra Universi- tetet i Oxford i England i bagasjen. Herfra fikk han godkjent flere fag,

men først etter flere klagerunder. Kort tid etter møtte han imidlertid en stu- diekollega som hadde gått nøyaktig samme studium som ham, men som hadde fått avslag. Nodland mistenkte at forskjellen skyldtes lovbrudd i saksbehandlingen. Da tok han affære.

Etter å ha gjennomgått UiOs be- handlingspraksis for godkjenning av utenlandsstudier, leverte han for to uker siden et historisk søksmål på 555,2 millioner kroner mot UiO, meldte Aftenposten mandag. Sum-

Studentenes kamp

men tilsvarende økonomisk erstatning for 2000 studenter som han mener feilaktig har fått avslag på godkjenning av utdanning fra utlandet de siste 20 årene.

– Manglende system

I Europa er fagoverføring på tvers av landegrenser regulert av Lisboa-konvensjonen, hvor samtlige europeiske land, foruten Hellas og Monaco, er parter. Godkjenning av utdanninger fra utlandet

skal være en standardisert prosess, hvor rettsreglene skal tolkes likedan for hver sak. Dette gjelder også England og Norge, og Nodland og kollegaens forskjellige vedtak pekte dermed mot brudd på konvensjonen.

Etter å ha gjennomgått 758 søknader til UiO om godkjenning, fant Nodland at hele 98 prosent av vedtakene manglet henvisning til lovhjemmel, altså juridisk begrunnelse for sakens utfall. Vedta-

kene varierte stort både innad i og mellom fakultetene. I 165 saker var søknaden avslått for et europeisk land, til tross for Lisboa-konvensjonen stadfester at utdanningen skulle vært godkjent, ifølge Nodland.

– Dette er ikke bare systemsvikt. Dette er fravær av system, sier han til Aftenposten.

Det siste døgnet har det ramlet inn meldinger fra folk som forteller om egne kamper mot godkjenningssystemet

Ove Kenneth Nodland (42), jusstudent

Rimelig å ta til retten

Når Nodland krever økonomisk erstatning for studentene, er det på bakgrunn av at studenter som har fått feilaktig avslag, har måttet studere mer, og i noen tilfelle lenger, enn dersom UiO hadde tolket rettsreglene slik Nodland mener er korrekt.

– Når du tenker hva en høyutdannet tjener et halvår av sitt aktive yrkesliv, og ganger dette med 400, blir det ganske mye penger, forteller Nodland på telefon til Universitas.

Han påpeker at summen på 550 millioner er et konservativt estimat. Gruppessøkmålet han fører for 2000 studenter kommer på bakgrunn av et anslag på 100 studenter som har fått feilaktig avslag årlig, over 20 år. Estimater er at en femtedel av disse har måttet utsette studiene med et semester i snitt.

– Inntil UiO gir oss oversikt over fullstendig antall søkere, har vi tatt noen forbehold, presiserer han.

Oline Sæther, leder i Studentparlamentet ved UiO og påtroppende leder for Norsk Studentorganisasjon (NSO), mener det er rimelig at spørsmålet går til retten. Hun legger til at det ikke er første gang UiO har anvendt rettsreglene urimelig overfor studentene.

– Du har en tidligere sak ved UiO der en student ble feilaktig utestengt fra universitetet i to semestre, og ble pålagt taushetsplikt i etterkant av erstatningsutbetaling, noe de ikke har grunnlag for å gjøre. Så en annen sak der en syk medisinstudent feilaktig mistet studieplassen sin, som hun fikk tilbake senere. UiO har flere gode rutiner for å informere studenter om rettighetene deres, men noen ganger trår de feil, og det får alvorlige konsekvenser for dem det gjelder.

– Studentenes kamp

– Dette er studentenes kamp, fastslår Nodland.

– Meg bekjent har studenters rett til godkjenning aldri tidligere vært prøvd for norske domstoler. Det siste døgnet har det ramlet inn meldinger fra folk som forteller om egne kamper mot godkjenningssystemet. Gruppessøkmålet lar oss holde universitetet ansvarlig i fellesskap.

– Ser du deg nødt til å gå til søksmål fremfor å løse dette internt i universitetssystemet?

– Jeg har uttømt det som er av klagemuligheter. Jeg la frem min sak på en saklig måte, og var opp i Den sentrale klagenemnd to ganger. Jeg ba fakultetet og ledelsen om møter jeg ikke fikk. UiO har hele tiden vært skråsikre på at de gjør alt riktig.

Retten var absolutt siste utvei, forteller Nodland.

– Til sist tror jeg det er viktig å poengtere at hvis retten finner UiO erstatningspliktige, så er det jo staten som dekker dette. Det blir ikke UiO som må inn og kutte stillinger eller tilbud til studenter, avslutter han.

UiO foretar per nå en vurdering av søksmålet.

– Vi bekrefter at vi har mottatt stevningen, og har ingen kommentarer på nåværende tidspunkt, opplyser de til Universitas over telefon.

Søksmålet ligger foreløpig til behandling i Oslo tingrett, med svarfrist for UiO den 2. juni.

universitas@universitas.no

PÅ MED MASKA, OPP MED HÅNDA!

SiO håper nytt VR-spill vil få flere til å ta ordet i undervisningen. Psykolog mener det ikke nødvendigvis er løsningen på problemet.

VR

tekst Axel H. Segelcke

foto Aurora Ytreberg Meløe

illustrasjon Tobias Schildmann Mandt

Brenner du inne med et spørsmål i forelesning, men frykter 200 par øyne rettet mot deg i det du skjelvende forsøker å heve stemmen?

I hjertet av Studentsamskipnaden SiOs mest hellige utvikles for tiden morgendagens potensielle selvhjelpsverktøy for å få studenter i snakk, eller rettete sagt: å gripe ordet i forsamlinger.

Ved å plassere studenten selv på forelesningspodiet eller skulder til skulder med sensor på muntlig eksamen, ønsker SiO Helse å ruste de som ellers ikke ønsker å bidra i undervisningen. Men på en litt annen måte enn tidligere.

I det brillene plasseres over øynene sitter Universitas' utsendte plutselig i et auditorium som et tent (skole)lys. VR-teknologien sender brukeren rett ut i ildprøven.

Universitas har vært blant de første til å teste prototypen. Er dette fremtidens psykologhjelp?

Studenter vil ikke ta ordet

For snaue tre år siden søkte SiO penger av Helsedirektoratet for å jobbe med prosjekter som kan svare

på en del av problemstillingene studenthverdagen byr på. Studentenes helse- og trivselsundersøkelse fra 2022 (Shot) viser at nesten halvparten av studentene synes det er vanskelig og krevende å ta ordet i store forsamlinger. Tallet har økt med ti prosent de siste ti årene. Dette gjelder én av tre gutter, og opp mot to av tre kvinner.

En del apper og et stykke markeds-

sier Trondsen når Universitas møter ham i SiOs lokaler på Blindern.

Prosjektet er et samarbeid på tvers av studentsamskipnadene i hele landet.

Med VR-briller på skal studentene eksponeres og få mengdetrening i å holde innlegg og befinne seg i forsamlingssettinger der man ellers egentlig ikke ville gått opp på talerstolen. Man kan laste opp egne

som er førstkomende oktober, sier prosjektleder Katrine Willumstad.

– Det gjenstår en finpuss. Tanken er at botenes mimikk skal være en del av vanskelighetsgraden man velger. Forhåpentligvis ikke alt for slemme, men samtidig utfordrende.

Angstdemping uten resept

Willumstad mener et slikt spill ikke kan utgjøre mirakler, men være med på å senke frykt og angst man kan oppleve i settinger der man blir faglig vurdert.

– Har man en iboende angst, ikke nødvendigvis en påvist diagnose, men frykt for å ta ordet i en forsamling, kan eksponering gjennom et slikt verktøy jobbes med. Det blir et «første steg» i eksponering.

Kurset «Ta ordet» blir vanligvis holdt fysisk rundt semesterstart.

Nå har SiO kjøpt inn hundre VR-briller. De blir til utlån gjennom den nye kursordningen, slik at studentene kan eksponeres, også på soverommet.

– Det høres ut som en kul idé, men kunne man ikke fortsatt bare med kursene dere allerede har?

– Det handler både om terskelen og for å kunne ta kurset til en setting der det ikke kun er påmeldte

Det er veldig ressurskrevende med én-til- én-oppfølging hos rådgiver eller psykolog

Trond Morten Trondsen, direktør i SiO Helse

føring på nye sosiale medieplattformer senere, viser direktør i SiO Helse Trond Morten Trondsen stolt frem prototypen av det de nå håper kan kurere studentenes deltakelsesvegning.

– De fleste studensamskipnadene har hatt ulike fysiske kurs der man kan øve på å holde innlegg og ta ordet. Dette tenkte vi kunne være spennende å gjøre noe med videre,

presentasjoner og legge dem frem i både store og små auditorium, inntime møterom, foran én eller flere tilskuere. Vanskelighetsgraden kan også justeres.

Spillet er fremdeles under utvikling. Per nå er tilskuerne, eller botene, gjennomgående blendavite, mimikkløse og lite mangfoldige i forhold til resten av studentmassen. Dette skal utbedres før lanseringen,

Brillefin: Prosjektleder i SiO Katrine Willumstad har stor tro på morgendagens teknologi.

FOTO: TRON TRONDAL

Ikke overbevist: Psykologspesialist Claire Prendergast mener lignende virtuelle verktøy gir varierende resultat.

og engasjerte kursdeltakere, sier Willumstad.

Til nå har prosjektet kostet om lag fem millioner kroner.

Ønsker å nå ut til gutta

I spillet kan det legges til komponenter der publikum fremstår uinteresserte og hvisker seg i mellom. Bøter som scroller på mobilen, sender mindre vennlige blikk og potensielt skaper ubehagelige, men høyst realistiske omgivelser.

Slike elementer vil gi en bredere eksponering enn det som er tilfellet på fysiske kurs, der de fleste møter opp med en holdning om å hjelpe hverandre, mener Willumstad.

På kursene er det dessuten flest kvinner som dukker opp.

– Vi ønsker å nå flere gutter. Vi ser at det gjennomgående er flest jenter som deltar. Med en slik spennende teknologisk komponent håper vi å nå ut til flere.

Rører ikke rota

Den virtuelle verden har stort potensial, men vil det fungere i praksis til det formålet SiO ønsker?

Nja, skal vi tro psykologspesialist Claire Prendergast ved Universitetet i Oslo.

På spørsmål om hvordan VR-verktøy kan hjelpe i behandling av

pratevegring, viser hun til positive, men kortvarige resultater ved bruk av såkalt kognitiv atferdsterapi. Det brukes til å behandle kognitive dysfunksjoner hos individer ved å skape nye vaner.

«Flere argumenterer for at slike behandlingsmetoder ikke tar tak i roten av problemet, men kun skraper i overflaten», skriver Prendergast i en e-post til Universitas.

«Når vi outsourcer slike teknologiske tjenester ser vi på det som en slags stedfortreder for den ekte og håndfaste varen. Litt som å spise kalorig mat når man er veldig sulten. Ja, du spiser, men det erstatter ikke følelsen av den ekte varen.»

Hun presiserer at hun ikke har kjennskap til det spesifikke SiO-prosjektet. Likevel påpeker hun positive funn i forskningen på menneske-

Dopaminrush eller ikke, prosjektleder Willumstad har stor tro på prosjektet og viser til tidlige tilbakemeldinger fra testing og fokusgrupper.

Riktig bruk av ressurser?

Universitas har tidligere skrevet om utfordringene med lange køer til psykisk helsehjelp og kutt i SiOs tilbud. Med fem millioner kroner til nye virtuelle leketøy, mener direktør i SiO Helse Trondsen at dette er et spennende verktøy som kan få stor innvirkning på dagens helsekurs.

– Etter pandemien har vi sett en stor pågang av studenter til våre tjenester fra cirka 15.000 konsultasjoner hos psykolog og rådgiver per år, til om lag 24.000. Fra rundt hundre deltakere på våre ulike kurs til rundt fire tusen. For å møte studentenes behov prøver vi å tilby ulike typer tilbud.

Trondsen håper VR-redskap kan avlaste lange ventetider på behandling og oppfølging hos SiO helse.

– Det er veldig ressurskrevende med én-til-én-oppfølging hos rådgiver eller psykolog. Studenter er en veldig ressurssterk gruppe, og vi har jobbet systematisk i flere år med hvordan én behandler kan nå ut til flere studenter gjennom kurs og gruppetilbud. Dette håper vi kan bidra.

Med en slik spennende teknologisk komponent håper vi å nå ut til flere, også gutta

Katrine Willumstad, prosjektleder SiO Helse

Hun understreker at det er mange ulike og dype kulturelle og individuelle aspekter i hvert enkelt behandlingstilfelle.

I en post-pandemisk kontekst kan klasseromstilværelsen være overveldende. Prendergast mener VR-verktøy kan hjelpe å distrahere fra slike tanker i øyeblikket der og da, men at det ikke nødvendigvis fikser det underliggende iboende problemet.

lig respons og virtuelle verktøy, men oppfordrer til å vise aktsomhet.

«Det er høyt nivå av validitet når vi bruker VR i hypotesetesting, altså at det kan ha ekte implikasjoner i det virkelige liv hvis det er godt utformet. Det menneskelige belønningssystemet reagerer ofte på slike verktøy fordi de er designet til å 'be om' reaksjoner fra den delen av hjernen der dopamin skilles ut.»

universitas@universitas.no

Famler ikke i mørket: Direktør i SiOs Helse Trond Morten Trondsen mener SiO har riktig resept for innadvendthet.

SIER OPP 11 ANSATTE:

Døden for Karriere

Lukker dørene: Karrieresenteret har vært i drift siden 1992, men legges ned fra høsten.

SiO stenger døra og sier opp elleve ansatte. To stillinger skal levere karriereveiledning for nyopprettede SiO Karriere.

Masseoppsigelse

tekst Saga Eline Jonsson Hoff
foto Sara Aarøen Lien

Spikeren er satt i kista for Karrieresenteret. Det har ligget i kortene siden 2021, og en endelig avgjørelse falt høsten 2022. Til sommeren stenges dørene. 11 ansatte mister nå jobben sin og Studentsamskipnaden SiO og Universitetet i Oslo (UiO) oppretter hver sine nye tilbud.

Karrieresenteret har vært et samarbeidsprosjekt mellom Studentsamskipnaden SiO og Uni-

versitetet i Oslo (UiO) og har vært i drift siden 1992 (se faktaboks). I overkant av 10.000 studenter er innoom karrieresenteret årlig. De tilbyr veiledning og trening innen alt fra CV og søknader, ulike kurs og til samtale.

Ønsket bredere tilbud

Starten på slutten begynte i 2021. Velferdstinget (VT), som jobber med velferdstjenester for studentene i Oslo og Akershus, mente tilbudene i Oslo var sprikende. Karrieresenteret på UiO, driftet av SiO, burde utvides og gjøres mer

tilgjengelig. SiO hadde på sin side sett på muligheter for å endre og utvide karrieresentertilbudet.

VT begrunnet sitt vedtak med at senteret er lokalisert på UiO og derfor utilgjengelig for de andre utdanningsinstitusjonene tilknyttet SiO, som de også gir tilbud til.

– Målet var at det karrieresenteret som SiO ga, skulle være tilgjengelig for alle studenter. Slik er det ikke i dag. Karrieresenteret ved UiO har noen tilbud rettet mot alle studenter og noen mot UiO studenter, hevder Marius Torsvoll, leder av Velferdstinget, om vedtaket.

VT mente at akkrediterte studiesteder er lovpålagt å ha karrieresentre, og derfor at det ikke var SiOs oppgave å finansiere karrieretjenester ved de enkelte studi-

estedene. Det er derimot ikke et lovfestet krav å ha karrieresenter på hvert studiested, og de fattet vedtak på et feil lovgrunnlag.

Til tross for det gikk de videre med vedtaket og reiste debatten på nytt. Det ble til et karrierepolitisk dokument våren 2022.

Torsvoll og Velferdstinget får det som de ønsker: et sentralisert karrieresenter plassert utenfor en utdanningsinstitusjon. Det nye SiO Karriere skal tilby generell karriereveiledning for alle studenter tilknyttet SiO uavhengig utdanningsinstitusjonene. To stillinger er utlyst og skal ifølge SiO drive med digitale og hybridbaserte kurs om blant annet jobbsøking og CV-skriving. De skal også jobbe mer nettverksbasert.

Forsvarer nedleggelsen
Universitas har vært i kontakt med flere ansatte på Karrieresenteret, men ingen ønsker å uttale

Målet var at karrieresenteret skulle være tilgjengelig for alle studenter. Slik er det ikke i dag

Marius Torsvoll, leder av Velferdstinget

Karrieresenteret

seg i saken. Gisle Hellsten, leder og pressekontakt i Karrieresenteret, henviser til SiOs kommunikasjonsavdeling.

Trond Morten Trondsen, direktør for SiO Helse, sier arbeidet med å utvikle SiOs karrieretilbud begynte høsten 2021. Det var etter innspill fra blant annet Karrieresenteret, hevder han.

– Man hadde hatt tjenesten slik den var en god stund og så behovet for å utvikle den. Utgangspunktet er å levere gode tjenester, forteller han over telefon til Universitas.

Parallelt jobbet Velferdstinget med sitt karrierepolitiske dokument. I dialogen med VT ble det gitt føringer på at de ønsket at et karrieretilbud lokaliseres utenfor UiO.

– Hadde dere lagt ned Karrieresenteret uavhengig av VTs ønske?

– Det er naturlig at VT sitt synspunkt og dermed studentenes synspunkt er en del av en slik prosess.

Trondsen er tydelig på at SiO skal levere karrieretjenester til alle studenter tilknyttet SiO.

– Det er UiOs oppgave å beslutte hvordan de skal levere tjenester til sine studenter, SiOs arbeid handlet om hvordan vi skal organisere tjenesten på best mulig måte for alle studenter i Oslo. Det har vært et premiss i dialogen med universitetet vi ikke skulle fortsette å drive Karrieresenteret ved UiO etter 1 august, sier Trondsen.

Han forteller om et godt samarbeid med UiO, men at det er naturlig å flytte tilbudet når det skal styrkes.

– Kunne dere ikke bare markedsført dagens Karrieresenter bredere ut?

– Vi mener dette er ett riktig valg for å synliggjøre at vi leverer karrieretilbud til alle studenter ved SiOs 28 medlemsinstitusjoner.

Fra høsten av er det kun to ansatte som skal jobbe med karriereveiledning hos SiO, fra dagens 11 ansatte.

Trondsen avviser at kuttet i stillinger handler om innsparing og effektivisering av karrieretjenestene.

– Det handler om å utvikle tjenesten innenfor de rammer som er gitt i prosessen. De 10 ansatte leverte tjenester både til universitetet og til alle SiOs studenter. De oppgavene deles nå mellom SiO og universitetet.

– Hvorfor overførte dere ikke

Med de tjenestene vi nå skal levere er to årsverk det stedet vi velger å starte

Trond Morten Trondsen, direktør for SiO Helse

bare de ansatte til et nytt karrieresenter?

– Med de tjenestene vi nå skal levere er to årsverk det stedet vi velger å starte.

Ansatte mister jobben

Karrieresenterets ansatte mister jobbene sine. Trondsen mener de har vært åpne med de ansatte om prosessene, som fikk beskjed om nedleggelsen allerede høsten 2022. Likevel ble ikke de to nye stillingene utlyst før påsken i år. Det er over et halvt år etter at de fikk beskjed om at SiO ikke skulle drive karrieresenteret etter 1. august.

– Altså har de ansatte gått i uvisshet om jobben sin i over et halvt år?

– Det er ingen tvil om at dette har vært betydelig uvisshet for de ansatte i denne saken. Det har vært krevende og belastende for dem.

– Mener du det er uheldig?

– SiO har vært opptatt av å gi

den informasjonen vi har hatt til enhver tid. Samtidig har jeg forståelse for at det er en tøff beskjed å få når Karrieresenteret ved UiO slik det er i dag skal legges ned, for ansatte som har lagt ned mye arbeid i å bygge opp og drifte tilbudet.

På spørsmål om hvorfor de ikke utlyste stillingene tidligere, svarer Trondsen at de ønsket å se om det kom en avklaring rundt hva UiO ønsker å gjøre med karrieresenteret.

Han har inntrykk av at UiO trengte mer tid på prosessen. Mandag erklærte UiO at de oppretter fire stillinger for karriereveiledning.

– Dere sier dere måtte vente, men dere lyste ut stillingene i påsken. Hvorfor kunne dere ikke gjort det tidligere?

– Det måtte vi lyse ut for å levere tjenester fra august, og samtidig jobbe sammen med UiO knyttet til de karrieretjeneste som de leverer videre. Vi ønsker å legge til rette for en sømløs overføring av det vi har levert til UiO. Derfor har vi avventet de beslutningene på hvordan vi går videre for SiO.

– Nå begynte vi å komme så nær opp til semesterstart at vi måtte se på ansettelse og rekruttering for å sikre at vi hadde egne ansatte på plass til semesterstart.

Stillingene er lyst ut internt i SiO slik at alle ved Karrieresenteret har muligheten til å søke.

Ønsker mer karrierestoff

Når SiO legger ned Karrieresenteret på UiO, blir det opp til UiO å drifte sitt eget karrieretilbud. Viserektor for utdanning ved UiO Bjørn Stensaker forsikrer at de vil opprettholde et eget karriereveiledningstilbud for UiO-studentene. Nå lyser de ut fire stillinger og sikter på å tilby ulike karrieretjenester fra høsten av.

De har jobbet med hvordan de skal tilby karriereveiledning siden VT fikk gjennomslag for tiltaket.

Stensaker vil ha mer karriere og praksis i dagens studietilbud og viser til at Karrieresenteret allerede har jobbet tett med de ulike fakultetene om dette.

– Men kan praksis og arbeidsrelatert undervisning erstatte Karrieresenterets tilbud?

– Det blir en forskjell på å ha fire ansatte og den kapasiteten Karrieresenteret har med sine ansatte. Her blir det en overgang.

– Karrieresenteret har gjort mye verdifullt. Det er viktige oppgaver man skal videreføre. Men et viktig grep framover vil være koblingen inn i studieprogrammene, det er slik vi kan styrke ferdigheter og kompetanse som en integrert del av studiene.

– Studentene sitter vel med mange spørsmål om karriere uavhengig?

– Ja, men jeg tror mange av de spørsmålene kunne vært stilt innenfor rammen av studieprogrammene studentene går på, sier Stensaker.

Stensaker vektlegger at de ikke vil nedprioritere karrieretilbud.

– Det er viktig å understreke at mange fakulteter har jobbet systematisk med karriereutvikling og praksiskoblinger på egenhånd også. Samtidig har samarbeidet med Karrieresenteret vært viktig, ikke minst arbeidet med praksiskoblinger og veiledning.

– Uheldig for de ansatte

UiO har ikke hatt formell innvirkning på nedleggelsesprosessen, men har ifølge Stensaker hatt god dialog med SiO etter VTs og SiOs vedtak.

– Mener UiO at Velferdstingets modell er den foretrukne modellen for karriereveiledning i hovedstaden?

– Vi tar VT og SiOs beslutning til etterretning, det er viktig at SiO og UiO finner frem til gode modeller for samarbeid fremover.

Til tross for at SiO høsten 2022 besluttet å legge ned driften, er det

Karrieresenteret

+ Har syv årsverk og fire deltidsansatte. Totalt 11 ansatte.

+ Tilbyr kurs og veiledning for studenter.

+ Er lokalisert på Blindern, men tilbyr karriereveiledning for SiO-tilknyttede studenter som ikke har karrieresenter på sitt studiested.

+ SiO har arbeidsgiveransvaret, mens UiO har tilbudt lokaler og gitt penger til noe drift årlig.

+ Velferdstinget vedtok å legge ned Karrieresenteret våren 2021.

+ SiO legger nå ned karrieresenteret og oppretter et nytt tilbud.

Kilder: Karrieresenteret, Velferdstinget

ikke før nå SiO og UiO lyser ut nye stillinger. Stensaker avviser at UiO har vært trege med å etablere et nytt tilbud.

– Vi måtte også utrede hvordan disse tjenestene skulle organiseres, og ikke minst konsultere fakultetene i prosessen.

Han mener det er uheldig for de ansatte ved Karrieresenteret at prosessen har trukket ut av hensyn til trykksfølelsen.

På spørsmål om UiO vil gi de 11 ansatte ved Karrieresenteret fortrinn på de fire stillingene ved UiOs nye tilbud, viser han til at stillingsutlysningene er åpne.

– Den kompetansen de ansatte på Karrieresenteret har, vil sikkert være relevant også i de stillingene som lyses ut. Hvem som ansettes kan jeg ikke forskuttere.

universitas@universitas.no

Lyst til å bli Osloguide?
Nytt guidekurs starter høsten 2023

www.osloguidekurs.no

Stor nedgang i utenlandske stud

Skrotet gratisprinsipp: – Det har vært et grunnleggende prinsipp i Norge at det skal være gratis å studere, sier rektor ved AHO Irene Alma Lønne.

Studentmassen på AHO kan bli endret til høsten.
- Radikalt, mener rektor ved AHO, Irene Alma Lønne.

Skolepenger

tekst Hedda Aker og Saga Eline Jonsson Hoff
foto Cameron Daravi

Ett studieår til prisen av 363.550 norske kroner er det studenter utenfor EU, EØS og Sveits må punge ut med for å studere ved Arkitektur- og designhøgskolen i Oslo.

Vårens søkertall kan endre studentmassen voldsomt ved norske utdanningsinstitusjoner. Mange utdanningsinstitusjoner har fryktet færre utenlandske studenter etter at regjeringen innførte skolepenger for studenter utenfor EU, EØS og Sveits.

Rektor ved Arkitektur- og designhøgskolen (AHO) i Oslo Irene Alma Lønne har fått søknadsbunken for høsten. Foreløpig ser den annerledes ut. Dette gjør seg spe-

sielt gjeldende på to av tre masterprogrammer, som undervises på engelsk.

I 2022 fikk 52 med statsborgerskap utenfor EU, EØS og Sveits tilbud om plass, hvorav 27 takket ja. I år har de tilbudt studieplasser til 29. Kun seks har takket ja og betalt for studiet. I mars sendte de ut brev direkte til søkerne og opplyste om at de måtte betale skolepenger. Da trakk flere søknaden sin.

Lønne er imidlertid positivt overrasket hvor mange som har takket ja.

– Alt tatt i betraktning har vi ikke hatt høye forventninger, sier

hun, men understreker at mye fremdeles er uklart.

Lønne er redd den høye prisen vil bli et problem på sikt.

– Tidligere har det vært flere internasjonale studenter fra utenfor EU, EØS og Sveits. Vi har hatt spesielt mange studenter fra Kina. Noen har vært fra USA og også noen fra India, sier Lønne når Universitas møter henne på AHO.

Bachelorgrad til 1,5 mill

Det var i fjor regjeringen bestående av Arbeiderpartiet og Senterpartiet skrotet gratisprinsippet og foreslo studieavgift for studenter

utenfor EU, EØS og Sveits. Motstanden har vært massiv fra sektoren og studentene etter at det ble innført.

Avgangsstudentene ved Kunsthøgskolen i Oslo (Khio) har gjort en protestmarkering ut av sine avsluttende masterprosjekter, skrev Klassekampen forrige uke. Med tittelen *Free Education for All: It's Not Too Late to Change Your Mind* roper studentene varsko om utviklingen. De frykter gratisprinsippet er i fare. På Khio vil egenandelen for ett studieår være mellom 400.000 og 630.000 kroner. Dermed kan en bachelor fort

enter

komme til 1,5 millioner kroner.

Med pris per studieår på AHO til grunn vil en bachelor også der koste en million for studentgruppen. Leder av studentutvalget ved AHO Maija Hauger (24) frykter for konsekvensene det vil ha for kvaliteten på studiet:

– Det er veldig synd at støtten er fjernet. Vi mister et mangfold som er ganske viktig i universitets-Norge, sier hun på telefon til Universitas.

Hauger opplever at flere medstudenter føler på det samme. Innføringen av skolepenger sender et bekymrende signal, mener Hauger:

– Vi tar veldig stor stolthet i gratisprinsippet. Det er grunnleggende i norsk utdanning og det har det alltid vært, selv om det bare er for en liten gruppe.

Hun er selv designstudent på tredje året. Selv om hun fortsatt ikke er på masternivå, forteller hun at høyskolen er liten, og at de utenlandske studentene på mas-

ternivå har en stor innvirkning på det generelle miljøet på skolen.

– Å ha mange utenlandske studenter på høyskolen gir et annet perspektiv og en annen dybde i faget, spesielt opp på masternivå.

Gratisprinsipp rives vekk

Rektor Lønne beskriver endringen som et stort skifte.

– Det har vært et grunnleggende prinsipp i Norge at det skal være gratis å studere. Tidligere har det kommet forslag om å kutte denne ordningen, men de har blitt nedstemt.

Hun mener endringen er radikal. I tillegg falt beslutningen for bare et halvt år siden. Hun skulle gjerne hatt mer tid på:

– Da vedtaket kom var søknadsprosessen ved AHO allerede i gang. Mange studenter fikk ikke vite før etter at de hadde søkt at studiet ville koste dem penger.

Det har vært vanskelig å beregne prisen på de ulike studiene på så kort tid.

– Den raske endringen har skapt et usikkerhetsmoment. Vi har brukt mye tid på å lande en pris og finne ut av hvordan vi skulle beregne dette når vi manglet offisielle føringer.

Skolepengene har skapt hodebry for flere i sektoren. Lønne har vært i dialog med rektorene ved Norges Musikkhøgskole og Khio, der endringen også har ført til problemer.

– Vi har hatt diskusjoner og møter flere ganger. Alle rektorene fra de 21 statlige universitetene og høyskolene i Norge har underskrevet et brev til Utdannings- og forskningskomiteen hvor vi ber dem utsette prosessen i ett til to år. Brevet ble sendt i mars.

– Vi er veldig enig i hele sektoren om at denne endringen har vært vanskelig og kommet for fort.

Verdi som kommer tilbake

Likevel mener ikke Lønne at det er så merkelig at akkurat denne endringen skjer. Norge er det eneste landet i Norden og EU hvor utenlandske studenter inntil nå ikke har måttet betale.

– Derfor er det ikke så merkelig at politikerne ser mulighet til å gjøre endringer akkurat her.

Danmark innførte skolepenger i 2006. Som resultat var det en nedgang i internasjonale studenter på 42 prosent. Regjeringen har forventet at det samme vil skje i Norge.

Søkertallene for høsten bekrefter det. Regjeringen argumenterer likevel for at kuttet er nødvendig. Lønne mener derimot at utenlandske studenter har stor verdi for det norske samfunnet.

– Gratis utdanning er selvfølgelig en kostnad, men de som tar utdanning, blir her etterpå og tilfører verdi til samfunnet. Studentene som får studieplass på AHO anser hun svært dyktige.

– Det er vanskelig å komme inn på høyskolen, og det er stor konkurranse. Når Norge fjerner støtten til utenlandske studenter, trekker vi oss vekk fra likhetsprinsippet, mener Lønne. Hun frykter det kun blir de mest velstående som har muligheten til å studere i Norge.

– Det handler om å tiltrekke riktig kompetanse og arbeidskraft til Norge og sikre et høyt internasjonalt nivå og mangfold i samfunnet.

universitas@universitas.no

Synd: – Vi mister et mangfold som er ganske viktig i universitets-Norge, sier leder for Studentutvalget ved AHO Maija Hauger.

Tilbudsguiden

AKTIVITETER

STUDENTPRIS PÅ KAJAKKUTLEIE
Kom deg ut på fjorden!
Hos DNT Oslo og Omegn kan du leie kajakk fra Friluftshuset på Sørenga i Oslo.

PartyLyd.no
Lyd & Lysutleie
Festutstyr, helt enkelt.
Velg pakken du vil leie, og hent selv på et selvbetjent lager.
30% studentrabatt
KODE: **STUDENT30**

AVIS

MORGENBLADET
50 % studentrabatt på Morgenbladet
Bestill her:
www.morgenbladet.no/student
Kontakt oss:
abo@morgenbladet.no
23 36 05 00
www.morgenbladet.no

Da Dagsavisen
Få 50 % studentrabatt på Dagsavisen!
Bestill her:
www.abonnement.dagsavisen.no/student
dagsavisen@mediacconnect.no
Tlf: 22 99 80 00
www.dagsavisen.no

Finansavisen
Gratis tilgang til Finansavisen
Ordinær pris: Fra 3345,- for et år
Logg inn med din studentmail
fa.no

TILBUDSGUIDEN
-
GODE TILBUD FOR STUDENTER I OSLO

LYD- OG LYSUTLEIE

DJ BOOKING NORGE AS 123 LYD.NO
10% studentrabatt på leie av lyd- og lysprodukter fra 123lyd.no
DJ til ditt studentparty/samling fra djb.no
Spesialsydde løsninger som passer ditt budsjett.
DJ Booking Norge AS
Hasleveien 28A, 0571 Oslo
djb@djb.no
Tlf: 90 53 29 29
DJ og artister: www.djb.no
Lyd og lys: www.123lyd.no

TILBUDSGUIDEN
-
GODE TILBUD FOR STUDENTER

GYNEKOLOG

Majorstua kvinneklinikk
Gynekologisk undersøkelse og celleprøve
Studentpris kr. 950,-
Gynekolog sentralt på Majorstuen. Du får raskt time hos gynekolog, og du trenger ikke henvisning. Enkel timebestilling på nett og ingen ekstra gebyr for timer på kveld og i helger.
Velkommen til en hyggelig og profesjonell time.
Bestill time på majorstuaqvinneklinikk.no

KINO

C I N E M A T E K E T
Mark Jenkins nye film – gåtefull og urovekkende
ENYS MEN
SØN 14. MAI KL. 20.45
VISES OGSÅ TIR 16. MAI KL. 21.00
TOR 18. MAI KL. 20.45 OG SØN 21. MAI KL. 18.00
Norsk filmstiftelse www.cinemateket.no

STUDENTBOLIG

ANKER STUDENTBOLIG
"Den beste studietiden får du hos oss, i hjertet av Oslo"
www.ankerstudentbolig.no

Henriette Bøe er Oslomet-studentenes nye leder

Ny leder: Henriette Bøe skal lede Studentparlamentet ved OsloMet. Hun vil jobbe for at studentene bruker stemmen sin, og at den blir hørt.

Omsorgsfull metalhead med jegerprøven og forkjærlighet for hunder. Den nye lederen av Studentparlamentet ved Oslomet vil få flere til å engasjere seg.

Studentdemokrati

tekst Thea Eide
foto Mohammad Ataey

Lørdag ble Henriette Bøe (23) valgt som ny leder av Studentparlamentet ved Oslomet. Hun overtar som leder etter Karl Magnus Nyeng, som har styrt skuta det siste året.

– Det er en stor ære og noe jeg gleder meg ekstremt mye til å begynne å jobbe med, sier hun om hvordan det føles å få tittelen når Universitas møter henne på Oslomet, campus Pilestredet.

Bøe blir nå leder for Oslomets 21 950 studenter. Hun kom inn i studentpolitikken høsten 2020, da hun begynte å studere vernepleie, og ble valgt som tillitsvalgt. Siden det har det ballet på seg. Det siste året har hun vært leder for studentenes fakultetsråd.

– Det er morsomt, for jeg sa i 2020 at jeg ikke var sikker på om jeg hadde tid til studentparlamentet. Det hadde jeg, og jeg hadde tid til mye mer også, sier hun.

Sliter med engasjement

Hun tror at en av de største utfordringene i perioden kommer til å bli oppslutningen til studentparlamentet.

– Det er veldig mye informasjon som skal nå ut og vi ser at vi ofte havner litt i kaoset av informasjon. Jeg har lyst til å få alle til å forstå at hver student har en stemme som de kan bruke og at det nytter å si fra, sier hun.

Studentparlamentet ved Oslomet har over lengre tid slitt med dårlig oppmøte. Problemene førte til at de denne våren kom med forslag om å senke antallet som måtte være til stede for at møtene skulle være vedtaksdyktige. Bøe sier hun har stor forståelse for de som stemte mot forslaget.

– Det gikk på et demokratisk prinsipp, om man skal gi mer makt til færre personer. Vi er nødt

til å ha tett oppfølging av de som sitter i studentparlamentet og skape en sosial arena sånn at det å sitte der oppleves som givende, ikke bare for det politiske, men også at det gir samvær og trivsel, sier hun.

Samtidig tror hun ikke trivsel er hovedgrunnen til at medlemmene ikke møter opp.

– De som møter på møtene er ekstremt engasjerte og vi har et godt samhold. Det koker ned til at folk ikke har tid. Man klarer ikke prioritere det fordi man har eksamen, deltidsjobb og andre forpliktelser, sier hun.

Bøe er opptatt av at studentene trenger sosialt samhold, og trekker frem Shot-undersøkelsen, som viste at mange studenter er ensomme.

– Oslo har over 450 foreninger. Det er noe for alle her. Det er det ikke alle som vet, og det er vi nødt til å gå ut med, sier hun.

– *Hvordan tenker dere å gå ut med det?*

– Det arbeidsutvalget som sitter nå har gjort en stor jobb med grafisk profil og publisitet. De står mye på stand og gjør ekstremt mye nå. Så kan det hende at vi finner på noe nytt, det må vi sette oss ned og finne ut av sammen. Hadde man hatt det gode svaret så hadde jeg delt det med alle, for det er en utfordring vi ser i hele Norge, sier Bøe.

Drømmer om 1,5 G

Bøe forteller at hennes største drøm som leder av Studentparlamentet ville vært å sikre den økonomiske situasjonen til studentene.

– Det er lett å si at drømmen er 1,5 G. Studentøkonomien er pressa, alt blir dyrere og det vil sikre den økonomiske situasjonen til studentene både i dag og langt frem i fremtiden, sier hun.

Hun medgir imidlertid at det er et stort mål.

– Skal jeg være hakket mer realistisk så håper jeg på å få sikra et godt kvalitetssystem på Oslomet. Kvalitetssikringsystemet til Oslomet skal jobbes med nå og jeg håper å få sikret medvirkning for studentene, at de opplever å kunne si hva de mener, bli hørt og tatt seriøst. Og at de ser endringene, sier hun.

Omsorgsfull metalhead

Bøe forteller at hun alltid har hatt et ønske om å påvirke og gjøre verden til et litt bedre sted, noe som også bidro til at hun valgte å studere vernepleie.

– Jeg opplever det som et ekstremt omsorgsfullt yrke. Vernepleie ser på individene, men også strukturer. Av og til, for å ta vare på individene, må man jobbe strukturelt, sier hun.

Utenfor studentpolitikken er Bøe glad i bøker, for tiden *Ringenes herre*, og hunder. En *fun fact* om henne er at hun har tatt jegerprøven. I tillegg er hun metalhead.

– Musikk er en viktig del av hverdagen. Jeg hører på metal, sier hun.

– *Favorittband?*

– Metallica kommer høyt, det gjør Volbeat også. Og Sabbath, forteller hun.

Hun jobber også frivillig for en organisasjon som heter Metalheads Against Bullying, en organisasjon som ble startet i 2015. De holder foredrag, er til stede på festivaler og konserter, i tillegg til å jobbe individuelt med barn, ungdom og voksne som opplever mobbing.

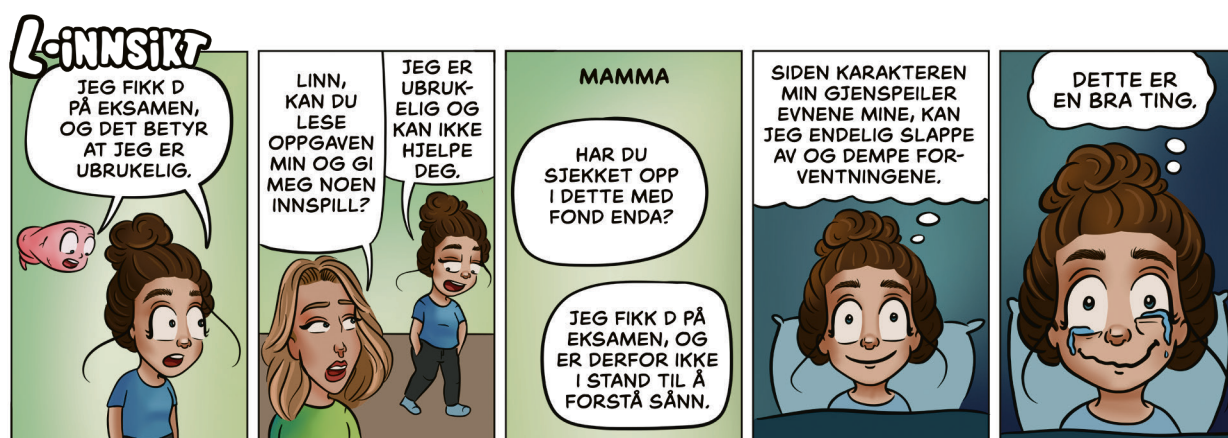
Den nye lederen, arbeidsutvalget og studentrepresentantene vil tiltre 1. juli.

universitas@universitas.no

Studentparlamentet ved Oslomet

- + Jobber med å ivareta, fremme og forbedre studentenes situasjon, både sosialt, faglig og økonomisk.
- + Består av totalt 28 representanter fra de fire fakultetene.
- + Møtes omtrent syv ganger i året.
- + Studentparlamentet er valgt av studentene.
- + Universitetsstyret består av 5 representanter.
- + Arbeidsutvalget består av 4 representanter.

Kilder: Studentparlamentet Oslomet

Disse vil bli en av Oslos mektigste studenter

Troika: Hvem skal lede VT? Disse tre kjemper om å bli din velferdsleder.

Det ligger an til kamp om ledervervet ved Velferdstinget. Men de sliter med rekruttering til de fleste verv:

– Beklagelig, sier avtroppende leder.

Velferdstinget

tekst Saga Eline Jonsson Hoff
foto Sara Aarøen Lien

Vil du ha flere studentboliger? Kortere ventetid for psykologtime? Velferdstinget i Oslo og Akershus (VT) er det øverste politiske organet i velferdsspørsmål for Oslostudentene. I juni skal de velge ny leder som skal lede an for studentenes velferd det kommende året.

Tre kandidater stiller til ledervervet. Mandag ble de grillet i en uformell sofaprat på studenthuset Chateau Neuf for 30 av VTs medlemmer.

Dette valget skiller seg fra fjorårets valg, da kun sittende leder Marius Torsvoll (24) stilte til le-

Disse kjemper om ledervervet:

- + Frida Rasmussen, nestleder i VelferdstingetJon
- + Aleksander Prøitz, politikk- og medieansvarlig i Velferdstinget
- + Karl Magnus Nyeng, leder av studentparlamentet ved Oslomet

dervervet. Perioden før søkte ingen før etter fristen. Spørsmål om representasjon var derfor oppe til diskusjon da de tre lederkandidatene møttes.

Sliter med kandidater

Til tross for at tre studenter kjemper om ledervervet, mangler de kandidater til hele arbeidsutvalget, som jobber i VT fulltid. De andre vervene har heller ikke tiltrukket seg kandidater. I alt mangler de kandidater til 10 av 17 verv.

– Hvordan skal VT nå studentene for å skape engasjement?, spør ordstyrer Ola Gimse Estenstad troikaen i sofaen.

– Vi klarer ikke nå ut til våre egne en gang. Vi må være der studentene er, sier Prøitz.

Rasmussen tror ikke studentvelferden kommer tilbake til engasjementsnivået før pandemien. Studenter bruker mye av tiden sin på betalt arbeid, men alle tre erkjenner at de ikke kan gjøre noe med studiestøtten.

På spørsmål fra Universitas hva de konkret vil gjøre for å nå studentene, spriker imidlertid svarene.

Rasmussen tror man må spre ordet om VT til ulike studentgrupper. Karl Magnus Nyeng me-

ner utdanningsinstusjonene må rekruttere, mens Jon Aleksander Prøitz vil møte studentene der er, bruke sosiale medier aktivt og møte studentene der de er.

Er VT representativt?

VT skal sikre penger til Oslostudentenes studentforeninger. I fjor delte de ut 17,5 millioner. Men kandidatlistene er nærmest tomme. Blant annet stiller ingen som Velferdstingsrepresentanter i styrene til Universitas eller studenttidsskriftet Argument.

Heller ikke kulturstyret har fått noen kandidater. Kulturstyret deler ut penger, totalt mellom 2,7 og 3,4 millioner til studentforeninger i Oslo. Pengene kommer fra studentenes semesteravgift. Hvert år behandles mellom 250 og 300 søknader. Men hittil har ingen søkt seg til ansvaret.

Sittende leder i Velferdstinget Marius Torsvoll mener det er beklagelig at det er mange verv uten kandidater.

– Vil du erkjenne at Velferdstinget er lite representativt?

– Jeg er av den tro at Oslostudentene vil få gode representanter, men jeg erkjenner at vi ikke dekker hele bredden.

Lederkandidat Frida Rasmussen tror man aldri kan være representert godt nok. Hun påpeker at kandidater til ulike verv varierer fra år til år.

– Vi har prøvd å legge til rette med Instagram-takeover, lavterskeltilbud og åpne kontorer. Ar-

beidsutvalget har tatt kontakt med OSI og DNS om de ikke vil stille i valgkomiteen. Det er et kontinuerlig arbeid, mener hun.

Studenthelse og kollektivt

Det ble ingen stor debatt fra sofaen, og spørsmålet som skapte størst splid, var om ananas på pizzaen er godt eller ekkelt. Likevel hadde kandidatene ulike synspunkter på hvilke saker som blir viktige politiske gjennomslaget fremover:

– Mobilitet. Det må bli enkelt å komme seg fra A til Å, og det må være transport hele døgnet for studenter. Dette kan også hjelpe på boligmangel, sa Nyeng.

Rasmussen mener på sin side det må etableres en formell samarbeidsavtale mellom Student-samskipnaden SiO og kommunen for å få ned køene til helsehjelp.

– Kommunen kan ikke imøtekomme behovet alene. Gjennom et samarbeid vil ikke SiO måtte ta alle kostnadene selv. Da kan prisene og køene dempes, og man får et bedre henvendelsessystem, utdyper Rasmussen overfor Universitas etter sofapratene.

Prøitz tror en studentmelding vil være det viktigste gjennomslaget. Den vil sikre en kommunal satsing og plan for å ivareta studentene i byen.

– Da må vi innhente et kunnskapsgrunnlag, med konkrete mål og tiltak for studentene. Med en studentmelding kan vi holde politikerne ansvarlig, sa Prøitz.

Avviser trynefaktor

– Dere er så fryktelig enige. Hvorfor har det noe å si hvem som blir leder?

– Vi er nok ganske enige i politikken, men ikke nødvendigvis hvordan vi ønsker å løse det og hvordan vi jobber sammen. Vår egen personlighet vil være viktig i arbeidet som er så personlig, sier Nyeng.

– Er det trynefaktor?

– Nei, det tror jeg ikke. Jeg opplever at medlemmene lytter til sakene. Jeg tror alle vi tre har like stort ønske og brenner for det vi driver med, og så er det å finne den kandidaten som de opplever best egnet, sier Nyeng.

Likevel har de noen hjertesaker. Nyeng understreker behovet for et bedre og billigere kollektivtilbud, også for studentene over 30.

Prøitz og Rasmussen vil ha flere tomter til studentboliger og raskere regulering. De vil at SiO skal bli unntatt rekkefølgekrav i bygningsprosessen. Prøitz øyner dessuten håp for konseptet «Tak over hodet», som Trondheim allerede har innført:

– Mange studenter sliter med å finne seg bolig akkurat når studiet begynner, men så finner de ofte bolig to uker senere. Med «Tak over hodet» kan næringslivet eller andre aktører tilby steder hvor studentene kan sove til en litt billigere penge, avslutter han.

RUSSISK TILFLUKT SKAPER PROBLEMER FOR STUDENTER I TBILISI: Leia til Mati Iskandarova (2)

Georgiske studenter må bo hjemme på grunn av økt etterspørsel i boligmarkedet, mens russiske flyktninger har få andre steder å dra.

Georgia

tekst og foto Mari Romslo
Kommedal og Helena Haakerud

– De begynte å komme i fjor som turister. I begynnelsen leide de bare i to eller tre måneder om sommeren, men i september viste det seg at de faktisk ble værende, forteller Mati Iskandarova (23) om flyktningstrømmen til Georgias hovedstad etter krigen i Ukraina.

Universitas møter Mati hjemme hos henne i utkanten av Tbilisi, der hun sover på sofaen i brorens leilighet for å spare penger. Ifølge Mati var leieprisene i Tbilisi greie før krigen; tidligere kostet leiligheten 600 lari å leie (2597 NOK).

– I begynnelsen bodde jeg her gratis, fordi det ikke var spesielt dyrt å leie, men i september i fjor valgte utleieren å øke leien til det dobbelte.

For å få råd til å betale leien begynte hun å jobbe fulltid med kundeservice ved siden av matematikkstudiene ved Ilia State University:

– Etter universitetet drar jeg hjem, spiser middag og drar på jobb fra 20:00 til 04:00 på morgenen.

Broren og svigerinnen står opp til vanlig tid, mens Mati sover på sofaen i stuen. Dette er rutinen fem dager i uken.

– Jeg får fremdeles gode karakterer fordi jeg er god på det jeg gjør, men jeg kunne gjort så mye mer hvis jeg bare hadde litt mer tid, forteller hun.

Etterhvert fikk Mati, broren og svigerinnen utleieren sin til å senke leia til 900 lari (3895 NOK). Dette var akkurat nok til å bli værende, men det er fremdeles høye kostnader for den lille familien. Mati hadde tidligere ikke betalt noe for å sove på sofaen til broren, men nå deler de leien på tre:

– Jeg tok selv initiativ til det fordi jeg så hvor mye de slet for å få endene til å møtes.

Høyere etterspørsel

En av grunnene til at leieprisene har økt er det store antallet flyktninger fra både Russland og Ukraina. Med flere på leiemarkedet blir etterspørselen høyere, noe som har resultert i en prisøkning for den jevne georgier.

Da koronapandemien startet, ble mye av undervisningen gjort digital, og flere studenter flyttet

ut av byen til familiene sine for å spare penger. Da universitetene begynte med fysisk undervisning igjen, var krigen i Ukraina et faktum, og studentene kom tilbake til doble leiepriser. Dette førte til studentdemonstrasjoner i hovedstaden over mangelen på billige studentboliger.

– Før pandemien kunne man bo med to eller tre personer og jobbe deltid for å betale leie. Nå må man bo med enda flere og jobbe fulltid, forteller hun.

Ifølge Mati var det flere utleiere som ga inntrykk for at de ville øke leieprisene for å gjøre livet vanske-

Da de økte leien, økte de den for alle. De maskerte det under at de ville svarte russerne, men de fleste så en mulighet til å tjene penger

Mati Iskandarova (23), georgisk student

ligere for russerne.

– Da de økte leien, økte de leien for alle. De maskerte det under at de ville svarte russerne, men de fleste så en mulighet til å tjene mer penger, mener hun.

Det er generelt høyere levekostnader i Russland og Ukraina enn i Georgia. De har derfor mulighet til å betale høyere leiepriser, noe som går på bekostning av de lokale.

– De fleste russerne som kommer hit er frilansere som kan fortsette å jobbe, så de har råd til det, forklarer Mati.

Ingen sure miner

Forholdet mellom Georgia og Russland har vært anspent i flere tiår, spesielt på grunn av krigen i Sør-Ossetia i 2008, hvor Georgia mistet 20 prosent av landområdene som nå ansees for å være under russisk okkupasjon.

Tbilisis postsovjetiske gater er

Nødløsning: Mati Iskandarova (23) sover på sofaen til broren for å spare penger.

fulle av graffiti om Putin og de 20 prosentene. Mati opplever at det er flere som distanserer seg fra russerne som ankommer landet.

– Det er mange georgiere som tenker: «Dere okkuperer allerede 20 prosent av landet vårt, og nå kommer dere til oss?»

– Noen tenker det, mens andre sier det høyt.

Selv om Mati har blitt personlig påvirket av de økte leieprisene, bærer hun ikke nag til russerne. Hun opplever at de fleste har flyktet fordi de ikke støtter Putins politikk.

– Det er vel ulikt fra person til person, men jeg ser på mennesker som mennesker. Jeg tror ikke hvilket land du kommer fra definerer deg som person.

Ikke et valg

– Selv de som har dårlig råd, bryr seg ikke om hvor mye de må betale. De kan ikke dra tilbake til Russland, sier russiske Andrey Novikov (26) som kom til Georgia i begynnelsen av mars i fjor, rett etter krigsutbruddet.

Vi møter Andrey på den populære kafeen Lolita i Tbilisis

bykjerne. Han har vært en trofast kunde på denne urbane kafeen, helt siden dagen han bestemte seg for å pakke sammen tingene sine og forlate Moskva.

Han forteller at han har forståelse for problemene russerne har skapt ved å komme hit, spesielt med tanke på de økte leieprisene. Han mener dette har ført til at flere har flyttet fra byen. For Andrey og familien, var det likevel ikke et alternativ å bli værende i Russland.

– Vi forsto at det var utrygt for oss å bli værende i Russland fra

3) doblet seg på dagen

Takknemlig: Andrey Novikov (26) er overrasket over den georgiske gjestfriheten.

første dag av krigen. Jeg husker at det var antikrigs-protester, men det var så få folk, og du kunne lett bli fengslet. Eller noe enda verre.

Erfaring med Putins harde linje
Sammen med kona og katten bestemte de seg for å booke en Airbnb og legge livet i den russiske hovedstaden bak seg. Ved krigsutbruddet bestilte de flybilletter i fullt hastverk, gjennom Armenia, siden det ikke gikk noen direkte-flyvninger fra Moskva.

– Normalt koster billettene

rundt 100 dollar, men prisene steg kjapt til 500, 700 og 1000 dollar, fordi alle i Moskva skulle dra, forteller han.

Andrey har tidligere vært offer for Putins harde linje. Han er svært kritisk til regimet, og har deltatt aktivt i demonstrasjoner de siste seks årene.

I kjølvannet av forgiftningen og arrestasjonen av regimekritikeren Aleksej Navalnyj i 2021 var det massive demonstrasjoner i flere russiske byer. Andrey var blant dem som ble arrestert i Moskva.

Motviljen mot å delta i en eventuell obligatorisk militærtjeneste, spilte dessuten en uunngåelig rolle i beslutningen om å forlate landet.

– På dette tidspunktet var det ingen som hadde blitt innkalt til hæren, men vi visste at det kom til å skje. Men hvem skulle ville det? Jeg er en helt alminnelig, ung fyr, hvorfor skulle jeg ønske å drepe noen?

Den snilleste nasjonen

Andrey og kona er ikke alene om å beslutte å bosette seg i Georgia.

Overalt ser du skrifter som «fuck Russia, fuck Russians, Russians go home»

Andrey Novikov (26), russer i Georgia

Estimater viser at mellom 500.000 og en million russere siden begynnelsen av krigen har flyktet til nærliggende naboland. Georgia er blant de mest populære destinasjonene.

Også andre tidligere Sovjet-stater, som Kasakhstan og Armenia, har fått kjenne på virkningene av de nye tilflytterne. Dette skyldes blant annet at landene ikke stiller krav til visum, noe mange andre europeiske land gjør. Andrey har flere venner som har valgt å flytte til Armenia, men for de fleste falt valget på Georgia.

– Armenia og Georgia er veldig forskjellige. Armenia virker mer støttende overfor russiske myndigheter, mens i Georgia kan du se flagg og grafitti til støtte for Ukraina, forteller Andrey.

Den jevne georgier er nokså anti-russisk, og stiller seg på Ukrainas side i den pågående krigen, ifølge Andrey. I tillegg anser mange georgiere Ukrainas krig som en forlengelse av deres egen kamp for frihet, fra den russiske okkupasjonen av nordområdene Abkhasia og Sør-Ossetia.

– *Hvordan opplever du da å bli møtt av georgiere som en ung russer?*

– Det har faktisk vært fantastisk! Overalt ser du skrifter som «fuck Russia, fuck Russians, Russians go home», men det er ikke noe jeg bryr meg om. De fleste jeg har møtt har vært herlige, sier han og fortsetter.

– Mesteparten av russerne som kommer hit, motsetter seg russiske myndigheter og de er motstandere av krigen. Det er nok noe av grunnen til at det ikke er så store spenninger mellom russere og georgiere i Tbilisi.

Andrey forteller at skepsisen mot russere var større tidlig i krigens løp.

– Det var en morsom situasjon med kona mi. En georgisk dame kom bort til henne og sa at hun ikke fikk til å publisere noe på Facebook, og spurte om kona mi kunne hjelpe henne. I innlegget stod det: «Russians, you are not welcome here».

– *Visste hun at dere var fra Russland?*

– Sannsynligvis.

Han bærer likevel ikke nag til georgiere. Den georgiske gjestfriheten har trosset alle forventninger, og han går til og med så langt som å kalle Georgia for den snilleste nasjonen han noensinne har sett.

– Du vet, Russland har okkupert 20 prosent av Georgia. Russland angriper Ukraina. Likevel er folk imøtekommende og gjestfrie her, til tross for at ikke en eneste kamp til nå har vært vunnet.

Et dystert virkelighetsbilde

I Russland er det ikke lenger noe igjen for Andrey og kona. Broren hans er også bosatt i Georgia, moren bor i USA, og faren flyktet til Canada i starten av krigen. Bestemoren er det eneste familiemedlemmet han fremdeles har kontakt med i Russland, en relasjon som preges av dype uenigheter rundt krigens natur.

Det Andrey tidligere så på som den rike, innholdsrike russiske kulturen, har blitt overskygget av et dystert virkelighetsbilde.

– Du vet, du finner en sanger som du tenker er ganske god. Men til syvende og sist støtter han fascisme. For meg virker det som mye av det jeg tidligere kjente som Russland er forgiftet.

Om han skulle dratt tilbake, mener han at han enten ville risikert å bli innkalt, eller sendt i fengsel.

– Akkurat nå er det mye strengere enn tidligere. Jeg har støttet Ukraina. Jeg har både donert penger til ukrainske flyktninger, og det ukrainske militæret. Det alene tror jeg er nok til å skape problemer.

Andrey hevder den russiske sikkerhetstjenesten FSB kan hindre russere i å forlate landet, dersom det skulle vise seg at de støtter Ukraina. Flere av vennene hans har vært nødt til å slette apper som Whatsapp og Telegram, i frykt for å bli straffeforfulgt i Russland for å vise støtte til Ukraina.

– Jeg kan ikke dra tilbake til Russland «пока Путин жив». Det betyr «mens Putin fremdeles er i live».

– *Tror du det ville løst noe dersom han døde?*

– Jeg ber for det hver dag.

DEBATT

idè-og debattredaktør: **Tord Magnus Dyrkorn**
tord.dyrkorn@gmail.com 40456561

KJØR DEBATT

Hete tips om debatter i andre redaksjoner

En kriminell sport

De siste årene har en viss sport vært i hardt vær etter påstander om ulike former for kriminalitet og andre lyssky og umoralske aktiviteter og holdninger. Jeg snakker selvsagt om fotballen. Etter avsløringer om kriminelle forbindelser og grove brudd på menneskerettigheter, utgjør ikke fotballen den sorgløse eskapismen som før – i hvert fall ikke for den klassebevisste student. Nå har også den Bergen-baserte studentavisen Studvest hoppet på ballen med kritisk dekning av sportenes

sport. Men det er ikke døde arbeidere i Qatar eller russiske oligarker i London som opptar Vestlandets største studentavis. Niks, det er de kriminelt høye prisene Viasat tar for Premier League. Studvest-skribent Magnus Gulbrandsen er uten nåde når han deler ut merkelapper til strømmegiganten. Pirater, kaller han dem. Attpåtil leverer de dårligere kvalitet enn tidligere leverandører. Er tilbudet for engelsk fotball for dårlig for norske studenter? Kjør debatt!

Hjelp meg (ei)

I serien av gaver som bare fortsetter å gi finner vi temaet selvhjelp og selvhjelpsbøker. Hva er det den tematikken aldri slutter å gi? Halvgode meningsinnlegg fra studenter i kvartlivskrise. Denne gangen er det magasinet Stoff som har trykket en protest. Skribent Mari Evjen Undseth har sett seg lei av selvhjelpsbøker, «tiktokar og Instagram-reels som fortel deg korleis du skal leve livet ditt til det

fullaste og samstundes utnytte heile potensialet ditt». *Sigh*. Er det bare jeg som oppriktig er lei av denne samtalen på vors etter vors? Er ikke alt i denne debatten snart sagt? Er det flere nyanser som absolutt må belyses? Og, dette lurer jeg faktisk på, siden så mange klager over alle selvhjelpsbøkene som trykkes opp – hvorfor finnes markedet fremdeles da? Kjør debatt! Eller forresten, legg debatten død.

Ukas tvitringer:

subsidiert gutt i duskregn @Verdensmester1
det er noe skikkelig pervo med restskatt

I hvert fall hvis man ikke får feriepenge også :(

Are @Zealuu
Et utskjemt, isolert eks-imperium hvor folk sulter i gatene og andre blir arrestert for å si at de ønsker republikk. And he LOOKS THE PART

Jepp. Bare søk opp bildene.

Debattregler i Universitas

Vil du få din mening på trykk i Universitas?
Send innlegget ditt på e-post til

debatt@universitas.no

Typiske innlegg er mellom 1500 og 2000 tegn, inkludert mellomrom. Lengre innlegg kan vurderes i noen tilfeller

- Vi trykker ikke innlegg som har vært på trykk i andre aviser, eller som er hatske og trakasserende
- Vi tar oss retten til å forkorte innlegg
- Frist for innsending av innlegg er søndag kl. 17
- Legg ved et portrettfoto av deg selv i e-posten

Den fantastiske fornektelse

Hvorfor lese til eksamen når du kan fornekte at den finnes?

Petit

Freyja Eikrem Ims, journalist i Universitas

Milde måne! Det har skjedd igjen, og alltid kommer det like brått på. Hver bidige gang går jeg på den samme smellen. Etter lange dager på Blindern fylt med seminarer og forelesninger, er semesteret plutselig over. Ingen foreleser krever ditt nærvær lenger, og alle dine ellers så kameratslige medstudenter har liksom glemt at du finnes.

De første dagene føles fraværet av obligatoriske oppmøter merkelig. En viss abstinens etter å pine seg selv gjennom tre timer lange seminarer, fylt med gruppesamtaler du ofte ikke har kunnskap nok til å delta i, melder seg. I dette vakuum i undervisningen er det lett å havne i det filosofiske lunet og lure på: hva er greia med høyere utdanning, og funker egentlig dagens eksamensordning?

Perioden etter at undervisningen er ferdig og før eksamen begynner er et slags interregnum, eller skal vi kanskje si: en periode med øredøvende stillhet som sakte munner ut i eksamensstormen. Beklageligvis virker det som om hjernen min tror at sommerferien har begynt når undervisningen er over. Hvordan skal jeg få den til å forstå at det virkelige alvoret fortsatt er foran meg? Etter å ha prøvd forskjellige ting for å få hjernen min til å forberede seg på eksamenstiden, har jeg funnet ut at det bare er en ting som funker: Total fortrenning. En nærmest overjordisk fornektelse. Og slik går jeg frem: Jeg kjøper en hel måneds forbruk av havregryn, pulverkaffe og appelsinkjeks. Så lukker

jeg meg inn i mitt innerste mentale bomberom, låser døren bak meg og oppløser nøkkelen i syre.

Inne i dette mentale avlukket som er blitt mitt selvvalgte eksil gjør jeg kun ting som ikke har noe med studielivet å gjøre. Det er faktisk forbudt å lese. Jeg har begynt å spille munnspill, kaste på stikka og har blitt overraskende god i å etterligne forskjellige fuglers kvitter.

I mitt bomberom lever jeg i en lykksalig ignoranse for alt av karrierefremmende og livsviktige valg jeg må ta i fremtiden. Jeg greier endelig å leve i nuet.

Alle kan jo pugge til eksamen som en papegøye. Men det det virkelig står respekt av er jo å kunne ta ting på sparket. Å kunne løse utfordringene som de kommer ved å benytte seg av det man har for hånden. Universitetet burde heller gjøre studentene til improvisasjonsmestere, trøbbelskytere som gir seg i kast med livets utfordringer med dødsforakt, enn å gjøre dem til uselvstendige repetitører, oppguldere av drøvtyggede selvfølgeligheter. Det man pugger til eksamen er dessuten fort glemt, mens evnen til å løse livets problemer varer evig!

Så til alle der ute som ennå ikke har pugget et kløyva ord: fortvil ikke. Vær stolt av at du ikke er blitt en papegøye. Finn ditt mentale bomberom, kast nøkkelen i Akerselva og slå deg til ro i mørket. Dette kommer til å gå bra.

debatt@universitas.no

På tide å være realistisk

Klimakampen

Jakin Al Egly, masterstudent i biokjemi og molekylærbiologi ved UiO

Over hele verden har klimaaktivister vært med på flere aksjoner som skal være med på å redde jorda. Metoder som å lime seg fast til vegger, matkasting på malerier og blokkering av veier er bare en del av hva som blir brukt i håp om å vekke oppmerksomhet rundt utfordringene vi står ovenfor. Er slike metoder den riktige veien å gå?

Å holde en fredelig demonstrasjon er en av de viktigste måtene man kan bruke for å nå fram med et budskap. Dette har vi sett flere bevis på i løpet av de siste årene, fra demonstrasjoner for menneskerettigheter rundt i verden til klimaendringene som skjer. Men så er det viktig å tenke på hvilke tiltak det er man faktisk demonstrerer for?

Flere og flere klimaaktivister har prøvd å nå fram med sine mål og ambisjoner om hva som trengs for å redde jorda med flere ekstreme metoder. Det nytter ikke bare å skape oppmerksomhet, men handling i handlingene man ønsker skal komme i gang. Det er viktig å tenke at både metode og budskap er like viktig i en så viktig sak som klimaendringer.

Det samme gjelder når politiet må tilkalles for å holde orden på trafikken fordi en person har limt seg fast i et tre midt på morgenrush. Hvem er det da man prøver å nå fram til når man driver med slik aktivisme? Personen som sitter i bilen på vei til jobb med dårlig tid, for hen vil nok bare bli forbannet og ønsker å komme seg fort av gårde.

Videre har vi metoder som innebærer ødeleggelse, og hærverk. Er det virkelig nødvendig å kaste maling på malerier og ødelegge kunstverk? Stopp Oljeletinga er en gruppe der flere av deres medlemmer var med på å kaste maling på skulpturer i Vigelandsparken. «Å kaste maling rundt i et av Oslos viktigste kulturminner, å sette fokus på klimasaken er helt høl i hodet», skrev byrådsleder Raymond Johansen i et Facebook-innlegg etter denne hendelsen, og det er helt forståelig.

Slik aktivisme ødelegger for andre mennesker som bryr seg om klimaendringene, men som da ikke blir tatt seriøst på grunn av vandalisme. Det er flere andre metoder man kan nå fram til andre mennesker uten å måtte irritere og vandalisere. Noen eksempler er å komme med helt konkrete tiltak, engasjere seg politisk, fokusere på veldedighetsorganisasjoner, og skape en positiv mediedekning.

Flere miljøbevegelser forsvare deres aktivisme ved at verden går under og vi må handle nå ellers vil alle dø. Slike uttalelser vil gjøre at flere føler seg håpløse og vil ikke se nytte av å måtte handle raskt. Dermed er det viktig å fremme klimasaken på en effektiv måte.

Klimaendringene har aldri vært i mer fokus enn det er nå. Og ja, klimakampen går ikke fort nok, og det er mye som må gjøres og tiltak som må innføres før vi er på riktig vei. Det er ikke mye tid igjen og da kan vi ikke drive og sløse vår tid og ressurser på slik vandalisme og aktivisme. Å skape et press for at man enten er for slik aktivisme eller mot klimaendringer, setter oss bare tilbake i tid.

debatt@universitas.no

Hold dine politikere ansvarlig

Lokalvalg

Marius Torsvoll, leder i Velferdstinget i Oslo og Akershus.

Hvert fjerde år kommer den gylne perioden der Oslo-politikerne faktisk bryr seg om studentene. Det er tid for valg, og partiene i bystyret gjør klar sine lovnader for å vise hvorfor nettopp de burde få vår tillit de neste fire årene.

Norges hovedstad er ikke bare landets største studentby, det er også en politisk jungel som må navigeres for å finne de beste løsningene. En onsdagskveld sent

i april gjorde vi i Velferdstinget derfor klart til debatt i Oslos nye studenthus. Felles for alle partiene i Oslos bystyre er at de mener studentene må prioriteres høyere i fremtidens satsinger. For tallenes tale er klar, Oslos studentmiljø klarer ikke å måle seg med de andre store studiebyene. For lenge har studentene blitt nedprioritert når de endelige beslutningene tas. Men nå er det endelig stor enighet om at Oslo skal bruke mer

pengen på studentene i byen, med noe større uenighet på hvordan disse pengene skal brukes.

Noen av partiene sier at vi allerede nå må gjøre månedskortet billigere, andre svarer med at det er et trangt budsjett. Alle vil satse på studenthuset i sentrum, men kun et mindretall vil gi pengene som gjør det mulig. Alle vil satse på studentenes psykiske helse, men budsjettene viser kutt i støtten til tilbudene. Allikevel er nok den mest spennende holdningen, at tilbudene til studentene ikke er så farlige, for det er alle de andre tilbudene som studentene egentlig

bryr seg om. Dette ble raskt etterfulgt av en oppfordring om å rope høyere for at studentenes stemme skal bli hørt i bystyrets haller.

Videre til den politiske styringen av Oslo de neste årene står kampen i stor grad om boligbygging. Høyresiden med Høyre i spissen mener at dagens byråd har gjort alt for lite, og lover ti tusen nye boliger hvis de skulle bli valgt til høsten. Venstresiden svarer med at dette skal de bli bedre på, og peker på forslag som flytende studentboliger og raskere behandling av nye bygg. Opposisjonen

svarer igjen med at det burde bygges nye studentboliger på Ullevål sykehus-tomten, og tomter og bygg som kommunen eier, men som i dag ikke brukes.

Det er vår oppgave å holde de som styrer vår studieby ansvarlig for politikken de fører. Nå er valgløftene avlagt og vi som er Oslos studenter må følge med og sørge for at de holdes. Bli med å rope høyt for å gjøre Oslo til den studiebyen den burde være.

Svak sensur av regjeringens innsats!

Støre-regjeringen

Peter Knutsen Løvhaug og Karl Henrik Storhaug Reinås, Arbeiderpartiets studentlag

Debattredaktøren i Universitas, Tord Magnus Dyrkorn, sin sensur av regjeringens politikk for studenter og UH-sektoren er både ensidig og delvis feilaktig. Det er bra det er mulig å klage på sensur når sensoren svikter!

I sensuren er det viktig å lete etter både styrker og svakheter i besvarelsen. Dessverre har den selverklærte sensoren i dette tilfellet valgt å utelukkende trekke frem svakheter når han skal begrunne den endelige karakteren. Det er synd, for da blir det mer jobb i

klagesensuren.

Hvert år når statsbudsjettet skal legges frem, og etter hvert vedtas, er det to saker som alltid står på agendaen når landets studenter skal fremme sine krav: studiestøtte og studentboliger. I en tid preget av strammere budsjetttrammer, forårsaket av høy inflasjon, har Støre-regjeringen valgt å prioritere studentene på begge disse viktige postene!

Regjeringen har tatt grep og økt kostnadsrammene for å bygge ut 1650 flere studentboliger, og studiestøtten er økt med hele 7 prosent

fra høsten. Det er den største enkeltøkningen i studiestøtten på 15 år. Regjeringen har også stilt opp med sjenerøse ekstrastipender når strømkrisen har stått på som verst. Dette er viktige seire for studenter over hele landet og viser tydelig at regjeringen tar studenter på alvor. Det har heller aldri vært så mange studieplasser som under denne regjeringen.

Å avfeie økningen i studiestøtte utelukkende som en SV-seier viser tydelig sensorens ensidige og negative vinkling. Denne økningen i studiestøtten stiller alle tre – Ap, Sp og SV – seg samlet og helhjertet bak. Det i seg selv bør allerede gi vurderingen bestått og vel så det.

Sensur skriver videre i begrun-

nelsen at regjeringen ikke planlegger noen satsing på psykisk helse. Dette er feil. I Helse- og omsorgsdepartementets budsjett er det lagt opp til en storsatsing på psykisk helse, noe som selvfølgelig også kommer studenter gode.

Høy inflasjon krever innstramninger i offentlig pengebruk, men på tross av trange økonomiske tider kom regjeringen med 1,65 milliarder kroner til Forskningsrådet i nysalderingen for 2022. Ernas alternative budsjett kutter litt over 400 millioner kroner for

universiteter og høyskoler. Støre-regjeringens budsjett gir realvekst i sektoren og har også fjernet Ernas årlige ABE-kutt. Dette fordi Støres regjering aktivt velger å prioritere forskning og høyere utdanning i en vanskelig tid med stramme budsjetttrammer.

Om regjeringen ikke står til toppkarakter, så er det i hvert fall en lang vei til F. Det samme kan man ikke si om karaktersetningen til Dyrkorn. Dette er en gruppeeksamen hvor SV innkasserer seire uten å stå til ansvar for det helhetlige sluttresultatet. Det er tydelig at både trynefaktor og sensors selektive hukommelse har spilt en avgjørende rolle i vurderingen.

Sensuren er klar: Støre får bestått – «sensor» står til stryk.

Regjeringen har tatt grep

Øyeblikket

av Matilde Sunde Solsvik

Isfest: Halv pris-kampanjen setter sine spor

Ukas sitat:

Det finnes spennende jobber også utenfor UiB

Jørgen Melve, hovedtillitsvalgt ved UiB til Khrono 9. mai, om direkteflukt fra bergensuniversitetet.

– Ikkje alle vil ha det som fisken i vannet.

– Skrivning er litt som å kaste opp

26 år gamle Bendik Ødegaard er fulltidsstudent og hadde på det meste tre arbeidsgivere mens han skrev bok.

Bokdebutant

tekst Amo Boracco Borring
foto Ruben Grøndahl

– Dette er litt mitt andre hjem, hvis det er lov å si såne ting om puber, sier forfatterspire og debutant Bendik Ødegaard (26) og ser rundt på det slitte brune interiøret.

Han har valgt lokasjonen for anledningen selv. Det er nemlig på The Old Irish Pub på Majorstuen at mye av Ødegaards nye diktsamling *Fremmede hender*, utgitt på Tiden forlag, har kommet til live.

– Man kan dra hit med venner i helgen, men jeg kan godt finne på å gå hit alene midt i uka for å høre på livemusikk, drikke øl og skrive, forteller han.

Ødegaard sitter i et avsides hjørne med en halvliter Ringnes i hånden. Her har han sittet mye. Med jevne mellomrom kommer folk bort og lurert på hvordan han klarer å sitte å jobbe i slike omgivelser.

– Det er nok veldig få som går på pub med arbeidsstasjonen sin, ler han.

Diktdebuten

I Ødegaard sin debutbok *Fremmede hender*, skriver han i diktform om en ung manns retroaktive sjalusi, og fortvilelsen over at kjæresten hans har ligget med andre før ham. Han påpeker at diktene ikke handler om ham personlig.

– Historien om privatpersonen Bendik Ødegaard er ikke så veldig spennende å skrive. I

Jeg prater masse, og liker lyden av min egen stemme

hvert fall ikke for meg som er meg hele jævla tiden, ler han.

Ødegaard forteller at han likevel kan bruke levende modeller som rammer for karakterene sine, selv om han har forsøkt å pushe historien utenfor sitt eget liv.

– Denne balansen har vært en utfordring, forteller han videre.

Når han har en modell for karakteren slipper han å finne opp ting som jobb og politisk standpunkt.

– Det personene foretar seg, derimot, er i større grad fiktivt.

Forfatteren versus verket

Diktboken innebærer en rekke intime scener og tematikker. I en scene møter du jeg-personen mens han har analsex for første gang. Forfatteren forteller at det har vært helt nødvendig å snakke om intimitet, selv om boken har blitt lest mye nærmere ham enn det som opprinnelig var intensjonen.

– Jeg har ikke levd denne historien, sier han før han oppklarer noen av scenene fra diktboken.

– Altså, jeg har ikke bundet fast kjærester, vært utro for å behandle sjalusi eller kryssforhørt kjærestene mine om fortiden sin. Men dette er et uttrykk for et slags indre mørke i meg, det er det.

Ødegaard forteller at selv om historien ikke handler om ham personlig, har poenget vært at det skal føles personlig og nært. De intime stemningene har blitt brukt som et litterært grep.

Selv har han opplevd sjalusi som kan ligne det han skriver om, men han har forsøkt å utforske fenomenet til ekstreme grader i boken.

– Sånn sett har jeg operert i en slags idéverden, hvor jeg har sett for meg «hva hvis?»

Den unge mannens sjalusi

Ødegaard har savnet et fokus på sjalusi i litteraturen.

– Gjennom sjalusis perspektiv har jeg utforsket temaer som i mindre grad har blitt utforsket litterært før.

Ødegaard forteller at både kjente og ukjente har kontaktet ham i etterkant av utgivelsen, for å si at de kjenner seg igjen i karakterene.

– Sjalusi finnes, og i stor skala, så det er viktig at det anerkjennes som et problem folk har. Hvis man ikke snakker om det tror jeg det er lett å bare legge lokk på følelsene sine.

Vi spør Ødegaard hva boken hans sier om det å være ung mann på dater'n i dagens Tindersamfunn.

– Betingelsene for hvordan vi dater er i endring, og boken handler også om hvor dårlig det kan gå hvis man ikke kan tilpasse seg de endringene.

Som å kaste opp

Poeten byr på metaforer når han skal beskrive sin egen skriveprosess:

– For meg er skrivning litt som å kaste opp.

Ødegaard forklarer at det som oftest bare

kommer av seg selv. Det kan være smertefullt, men også bra for ham.

– Du får ut noe som må ut når du skriver.

Ødegaard begynner å skrive for hånd. Da slipper han tak i rattet og lar ordene renne ned på papiret. Senere går han gjennom det han har skrevet for å finne gullkornene.

– Jeg ender alltid opp med jævlig mye tekst, det har jeg alltid gjort.

Dikt er blitt en måte å redusere ordene.

– Jeg er jo en fyr som skriver og babler jævlig mye. Jeg prater masse, og liker lyden av min egen stemme. Diktformen krever språklig presisjon.

Verdens verste student

Ødegaard studerer bibliotek- og informasjonsvitenskap ved Oslomet, og forteller at han nok er verdens verste student.

– Jeg bevilger ikke studiet så mye tid som man nok burde bevilge et fulltidsstudium.

Bortsett fra å være verdens verste student, forteller Ødegaard at han jobber på barneskole, og på biblioteket på Oslomet. Tidligere har han studert skrivekunst. I begynnelsen tok han seg ofte fri, og dro på reiser for å ha tid til å skrive.

– Men på et tidspunkt så snudde det. Jeg sluttet å finne tid og bare tok den tiden som var til overs, sier han.

Ødegaard forteller at han sa ja til alle jobbene

Dette er et uttrykk for et slags indre mørke i meg

han kunne få, og begynte på et fulltidsstudium selv om han hadde to-tre arbeidsgivere. Det var da det løsnet, og han begynte på manuset som nå blir gitt ut. Likevel: å sjonglere to-tre jobber, være fulltidsstudent og samtidig skrive bok har vært «et skikkelig produktivtprosjekt».

Irske omgivelser: Universitas møter Bendik Ødegaard på Old Irish Pub, hvor han har skrevet store deler av boka *Fremmede hender*.

MIN STUDIETID

Språk er som sex

Det finnes ikke mange som har skrevet master med væpnede livvakter, eller prøvd seg på både hindi og sumerisk på Blindern. Og ennå er ikke Erika Fatlands studietid over.

Erika Fatland

Forfatter fra Haugesund
Bachelor i sosialantropologi fra København og master fra UiO
Prisbelønt for sine reiseskildringer *Sovjetistan* (2014), *Grensen* (2017) og *Høyt* (2020)
Stadig innom Blindern for å lære nye språk

Forfatterliv

tekst Eline Ruud Kristiansen
foto Matilde Sunde Solsvik

– Jeg ville bli forfatter, men tenkte at det er greit å ha en utdanning i bakhånd.

Erika Fatland reiser til vanlig verden rundt for å samle stoff til bøkene sine. Hittil har hun skrevet om alle stan-landene i *Sovjetistan*, om sin reise langs Russlands grense i *Grensen*, og om Himalaya i *Høyt*. Men før hun fikk verden som sin arbeidsplass, dro hun tidlig ut av Norge for å studere. Hun tok videregående i Frankrike og Finland, bachelor i København, uten noen planer om å vende tilbake.

Men kjærligheten ville det annerledes. Da hun møtte ektemannen Erik Fosnes Hansen, søkte hun seg inn på masterstudiet i sosialantropologi på UiO.

– Det var en ensom opplevelse å komme til Blindern. Uten fadderopplegg var det ikke lagt opp til å bli kjent med andre. Jeg opplevde det mer som en fabrikk man måtte gjennom på normert tid.

Som masteroppgave ville Fatland skrive om gisseldramaet i Beslan, hvor 334 voksne og barn ble drept i 2004. For å kunne gjøre intervjuene selv, ønsket hun permisjon for å lære russisk. Fakultetet møtte henne med motargumenter.

– De sa jeg bare kunne bruke tolk.

Etter mye kranling fikk hun til slutt lov til å ta permisjon, og hadde privattimer i Ukraina. Tilbake i Oslo fikk hun skrive masteroppgaven ved Norsk Utenrikspolitisk Institutt russlandsavdeling.

– Det var fantastisk å være en del av miljøet der, og med russiskferdighetene kunne jeg gjøre intervjuer i Beslan selv.

Visum var ikke en enkel sak i 2007 på grunn av Tsjetsjenia-krigen. For å kunne dra, reiste Fatland gjennom Røde Kors, hvor sikkerhetsreglene var strenge på grunn av kidnappingsfaren.

– Jeg er sikkert den eneste sosialantropologistudenten noensinne som har gjort feltarbeid med væpnede livvakter.

Skjebnesvanger masteroppgave

Under masterskrivingen skulle Fatlands fremtid bli peilet ut.

– Jeg vantrivdes intenst fordi jeg følte historiene til de pårørende var så sterke at de sto på

egne ben, uten å måtte flette inn sosialantropologisk teori. Målet mitt var aldri å bli sakprosaforfatter, men historiene var for viktige.

Slik endte hun opp med å gi ut *Englebyen: Historier fra Beslan* (2011).

– Det er mange masterstudenter som er litt svette i henda akkurat nå. Vil du anbefale flere å gi ut masteroppgaven som bok?

– Jeg tror det er mange masteroppgaver som kan bli bøker. Det er bare en gang i livet du har den unike muligheten til å gjøre et dyddykk i noe bare fordi du er interessert, og ikke fordi en arbeidsgiver vil, eller fordi det er økonomisk nyttig. Spør deg selv om det er interessant for andre, og hør med forlag. Det trenger ikke

Jeg er sikkert den eneste sosialantropologistudenten noensinne som har gjort feltarbeid med væpnede livvakter

Erika Fatland, forfatter

være så ambisiøst som en bok, man kan begynne med en artikkel, avis eller magasin, sier hun.

– Ingen leser de masteroppgavene som står så fint linet opp på biblioteket.

Selv mener Fatland hun er en evig student gjennom grundig research og utgivelser til bøkene sine.

– Jeg er ekstremt heldig som lever studentlivet i en utvidet forstand. Du kan se på bøkene som den ene doktorgraden etter den andre.

Blindern-gjenganger

Over 15 år etter at Fatland fullførte sin mastergrad er hun fortsatt til tider å se i klasserom og auditorium på Blindern.

– Den beste språkundervisningen i Norge får man jo på Blindern.

Det finnes få språk Fatland ikke snakker eller ikke har prøvd å lære seg. I oppramsingen

mener hun at hun har glemt mye, men i teorien har hun på ett tidspunkt kunnet fransk, spansk, italiensk, russisk og tysk. Hun var også innom hindi i forbindelse med et bokprosjekt.

– Jeg fikk veldig gode karakterer på eksamen. Det er et indoeuropeisk språk, men langt fra norsk, med mange bokstaver som ser helt annerledes ut når de kombineres. Det eneste som festet seg var «det er fint vær», dessverre.

Et annet prosjekt brakte henne til portugisisk.

– Men da måtte jeg avlære meg spansk. Portugisisk var vanskeligere enn jeg trodde.

I tillegg har hun tatt arabisktimer på Blindern.

– Jeg har et livslangt prosjekt med å lære arabisk. Det er kjempefascinerende, men vanskelig. Heldigvis elsker jeg grammatikk.

Under pandemien prøvde hun seg på sumerisk, som er verdens eldste kjente skriftspråk.

– Det var altfor vanskelig, men sumeriskbøkene i bokhylla ser veldig imponerende ut!

Av døde språk har hun studert latin, selv om hun angrer på at hun ikke valgte gammelgresk.

– Kanskje jeg gjør det når jeg blir pensjonist. Noe må jeg jo gjøre når jeg blir pensjonist.

Sexy språklæring

Fatland anbefaler at lysten skal bestemme hvilket språk man lærer seg, og ikke hva man hører er lurt.

– Hvis man begynner på kinesisk kun fordi det er lurt, blir det en tung studietid.

Selv måtte Erika Fatland gi opp.

– Jeg prøvde å lære kinesisk, men jeg måtte gi tapt, det funket ikke for meg.

Hvis hun skal gi ett råd til ungdommen, er det nettopp å lære seg språk.

– På universitetet lærer man mye teorier og mye luft. Språk er en helt konkret kunnskap man kan bruke på konkret vis ute i verden. Lær språk, verdens beste døråpner! Man får innsikt i en helt ny verden. Når man lærer et språk må man lære å tenke på en annen måte.

Språklæring er ikke bare en døråpner, men også den beste hjernetrimmen som finnes. Spesielt for single studenter.

– Ifølge Kaja Nordengens bok *Hjernen er stjernen*, utløser det å lære et nytt ord de samme belønningssentrene i hjernen som sex. Enda en grunn til å lære et språk, sier Fatland med et lurt glimt i øyet.

Hvor i all verden?: En sibirsk slette? En nepalsk fjelltopp? Neida. Universitas møter Erika Fatland et steinkast unna Karl Johan.

anmelderredaktør: **Mathias Basma Moen**
mathiasmoen@live.no 412 56 125

ANMELDELSER

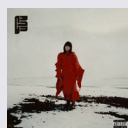
Universitas anbefaler

Mathias Basma Moen, anmelderredaktør

OOSLOO – Whom

Kan monotone rytmer, enkel melodi og snøvlete vokal på engelsk fungere? Ja! Ti ganger ja!

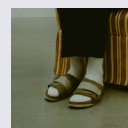
Nanna – How to start a garden

Deilig folkpop.

Evig ferie – En dag av gangen

Gjennomstyret av harde, kraftige riffs, men underlig nok jævla chill.

Unge Obi – Mann

Groovy beat og fet flow. Trenger man mer?

Bok:

Også i hverdagen går det an å leve

Lina Breidablik har skrevet en finurlig og sjarmerende liten bok som gjerne skulle vært litt lenger.

Heime aleine

Forfatter: Lina Breidablik
Sjanger: Roman
Forlag: Gyldendal

Heime aleine handler om en ikke navngitt hovedperson, bosatt i Oslo og med jobb i byråkratiet. Hun har en venn, Peter, og hun leier et gammelt hus på Frogner. Inndelt i 85 passasjer med mellomtitler, med et dagbokaktig narrativ, er det aldri snakk om noen virkelig handlingskurve; romanen er springende og uten forankring. Men så ligger bokens store styrke heller ikke så mye i handlingen, men i det søkende blikket til jeg-et, så nærværende og oppmerksomt der det inntar livets små hendelser og fenomener:

«Iblant går eg ut i gatane i byen der eg bur, går på kryss og tvers og møter folk eg kjenner eller ikke kjenner, alt er liksom linjer, men kjennest som ein stabel, nei, som ein haug, ein haug av tid og ting.»

Blikket hennes gjør romanen til en lun og fin verden å befinne seg i. Større, mer meningsfortettede størrelser som døden, arbeid og penger gjør sine forsøksvise inntog i hovedpersonens liv, men behandles aldri med den samme litterære granskningen som asketreet i hagen, ekornet på altanen, kollegaen som faller så lang hun er i snøen utenfor Folkets Hus. Og godt er det, all den tid en roman som *Heime aleine* er savnet i den norske samtidslitteraturen, herlig upretensios og morsom, like naivistisk i formen som den er skarp i innholdet.

Ikke alt treffer, og mange av øyeblikkene i romanen forsvinner fra hukommelsen like raskt som de er dukket opp. Men det er i det store og hele befriende å støte på en debutant som ikke skriver selvhøytidelig eller

sårt om en vanskelig familierelasjon eller psykisk sykdom, slik debutantene gjerne liker å gjøre, men en roman som bugner av overskudd og skriveglede, som skildrer oppløftende hverdagens trivialiteter, som ser de små vakre tingene som rutinene ved sitt gjentagende mønster truer med å utviske. Når hver dag stadig likner mer på den forrige, er det opp til hovedpersonen å opphøye det hverdagslige, om enn på et fortsatt jordnært nivå, til betydelige hendelser. Og det lykkes Breidablik godt med, særlig i sine personbeskrivelser. Å, men de er fantastiske, som når hun beskriver mannen i Frognerparken som redder hunden sin som har gått gjennom isen, eller sjefen hennes Tore som ankommer kontoret:

«Han høyrer på lydbok på dobbel hastighet medan han joggar til jobb, klakkar inn gangen med piggsko og thighs og stram sekk, byter til dress og spisse sko i garderoben, han har mørkt, glatt hår, det ser tynt og silkeaktig ut som hos eit lite barn. Han

eksisterer i eit eller anna skjeringspunkt, der det verker som om han synest det meste som skjer er heilt forunderleg, men samtidig navigerer han raskt og utvilsamt gjennom det.»

Menneskene som omgir henne, om de så er kollegaer, venner eller en mann hun ved et uhell nesten krasjer inn i på gata, tar hun på kornet, utstiller ved få setninger det komiske i deres vesen, samtidig som det ligger en dyp varme og medmenneskelighet til grunn.

Heime aleine er noe så sjeldent som en morsom og lun leseropplevelse, en roman som med fordel kunne vært lenger enn sine spede 142 sider. Kanskje savner man et enda rikere litterært univers, at Breidablik dykker dypere ned i materialet. Men så er hun også debutant, og kanskje kan man ikke annet enn å glede seg til hva hun i neste omgang vil koke opp.

Oscar Grimstad
anmeldelser@universitas.no

Singler:

Michelin Star

Artist: Tigerstate
Sjanger: Indie
Plateselskap: tigerstate records

Osloensemblen Tigerstate (stilisert *tigerstate* i zoomer-ortografi) har gjort seg bemerket som stødige livemusikere ved diverse scener i hovedstaden de siste årene. Showene er preget av merkbart god kjemi mellom de åtte musikerne, scenetekke og synlig spilleglede. I studioinnspillene derimot, forsvinner disse kvalitetene i det som er en striglet og lite risikovillig indie-sound.

Singelen «Michelin Star» består av drømmende vokaler, frivolsk lyrikk, og solskinnfargede jazzakkorder fra lett *detunet* gitar – vi har så absolutt hørt det før. Snarere enn å finne det livsbejaende overskuddet

jeg leter etter i musikken mens sola skinner, trærne grønnes, og pollenallergikerne fortviler, fylles jeg av en slags eksistensiell tomhet som møter meg når jeg hører musikere som er alvorlig redde for å feile. «You make me feel like makin' love» gjentas det, mens jeg står og ser på en måke prøve å spise opp en våt pappkartong som tidligere rommet McFries i Stensparken. Jeg kommer på et sitat jeg mener tilskrives jazzpianisten Bill Evans, som lyder at live-musikk bør høres ut som det er forhåndsinnspilt, mens studiomusikk bør høres ut som det er improvisert. Tigerstate mangler halve likningen.

Peder Nyeggen
anmeldelser@universitas.no

Back in a Minute

Artist: Feber
Sjanger: Folkpop
Plateselskap: Playground

«To halvperifere flyplasspils-bekjente viste seg å være en umiddelbar musikalsk match», skriver den nyetablerte folkpop-duoen Feber på sin artistside på strømmetjenesten Spotify. «Halvperifere flyplasspils-bekjente» er utvilsomt cringe-verdig kulturbransjevokabular, men på sitt vis peker det mot at medlemmene Inge Bremnes og Helle Larsen er musikere med fartstid i bransjen. At de er en god musikalsk match er det heller ingen tvil om.

«Back in a Minute» er kun gruppas andre singel, men gjennom to

spor har de allerede rukket å meisle ut et svært tydelig sjangeruttrykk – ukontroversiell folkpop der du låner av de beste, og gjør det voldsomt radiovennlig. Assosiasjonene går i retning av en mindre sofistisert José Gonzales, ispedd popstemt Fleet Foxes og Alison Krauss. Her gjøres mye riktig, og det er lite som går fullstendig galt. I tillegg er refrenget ekstremt fengende – fortsetter det slik, kan Feber etter alle solemerker se frem til både radiolister og hete festivalsomme fremover.

Peder Nyeggen
anmeldelser@universitas.no

Dine Foldede Hender

Artist: Kristi Brud
Sjanger: Rock
Plateselskap: Sheep Chase Records

Bergensguttene fra det halvtårsgamle pop/rockbandet Kristi Brud steg opp som en komet med debutsingelen «Spiller Ingen Rolle» fra oktober i fjor, som allerede har over 100.000 avspillinger på Spotify. «Dette er norsk pop/rock-historie in the making, så kjenn din besøkestid», fortelles det freidig på artistsiden deres når de nå har sluppet sin tredje singel, der de fortsetter å synge frekke tekster over tre støyende gitarer, bass og trommer.

Med «Dine Foldede Hender» får vi mer av det samme fra tidligere,

med harde gitarriff og sertifisert edgy tekstlinjer som «mine drømmer blir du fanget før du rømmer» og «alt du sier er bare løgner / helvetesflammer brenner i dine øyner». Gitarlinjene er fengende saker, men det er noe pubertalt i bitre tekster bygget på ungdomsskolerim som gjentas til det kjedsommelige over masse elgitar – før sangen er omme tar jeg meg nå i å håpe at det er en ironisk distanse over det hele – for for min del blir dette bare pinlig.

Peder Nyeggen
anmeldelser@universitas.no

Ukas anbefaling

Se opp!

Hvem: Alle Hva: Ornitologi Hvorfor: Våren kaller

Etter syv og en halv grå måneder er Persefone endelig tilbake fra helvete. Vi velsignes med bugnende grønt bladverk og blomsterbed som byr seg frem og eksploderer i alle slags farger. Stirrer du ned, kan du se bladene dirre når humlene og biene ligger inni blomstene i intenst samkvem med pollenknappene. Som sædceller flyr de rundt og befrukter narsisser, krokus og hestehov uten samtykke – aseksuelle blomster, i grunnen, som er prisgitt de hårete bienes

fyrige sexlyst. Om ikke dette i seg selv gir grunn til bunnløs entusiasme, er det aller flotteste symfonien som ledsager det hele. Stirrer du opp i trærne, ser du svarttrosten og måltrosten. Ikke sjelden gråter jeg en skvett over hvor gode de er. Pell deg inn på Naturvernforbundet.no og lær deg lydene, så får du gratis symfoniorkester på vei hjem fra Blindern hver kveld.

Peder Nyeggen, journalist i Universitas

Ukas advarsel

Mannevond

Hvem: Dårlige hundeeiere Hva: Trussel om avlaving Hvorfor: Bikkjebråk

Bjef. Voff. Klynk. Et lite utvalg av de mange onomatopoeitika som volder smerte til mine sarte trommehinner. Med våren kommer hundeeiere fram og gjør opp for manglende kontroll på bikkja med alvorlig nedsatt hørsel. De inntar parker, kafeer, gågater – ikke en gang min egen bakhage er trygg for terroren. Synet er altfor kjent – en hundeeier (dog man kan spørre seg hvem som eier hvem i disse tilfellene) som sitter på en benk med den hårete støymaskinen sin. Støydem-

pende headset dypt i øra og et dumt unnskyldende smil om munnen, mens det lille vesenet bjeffer seg hes ved siden av. Å ha hund er ingen menneskerett, men det burde være min rett å smøre rottegit inn i en skinkebit og legge den ved nærmeste bråkete udyr/kjæledyr jeg ser.

Sindre Deschington, fotograf i Universitas

Utstilling:

En pretensiøs protest

FOTO: KUNSTDOK

Hva: Kunstakademiets masterprogram i billedkunst
Hvor: Kunsternes hus
Når: 4.–14. mai

Oslos kunstelite feirer Kunstakademiets nytinklekkede broilere i en storslagen kunstutstilling som er både løfterik og befriende, men tyngende politisk.

Som sauer rundt saltsteiner har det utenfor Kunsternes Hus flokket seg mennesker med fargerike skjær og sykler mellom bena, klare for å fortære kunst. De har blitt lokket med åpningen av Kunstakademiets avgangsutstilling for masterprogrammet i billedkunst, i år med tittelen *Free Education for All: It's Not Too Late to Change Your Mind*. Med andre ord synes denne utstillingen å være en protestaksjon mot en politisk vedtatt endring i studiefinansiering.

Utstillingen er hovedsakelig fordelt over to rom, med noen unntak av performative verker, og postkasse-kunstverket *Prospectus*, plassert på utsiden av bygget. Et av rommene er fylt av lys, det andre tappet for det. Fra første øyeblikk virker utstillingen veldig familiær. Den er akkurat like abstrakt og underfundig som enhver annen samtidsutstilling, men litt mindre eksplosiv i fargepaletten. Blant verkene er et stort spekter av ulike materialer brukt, fra fiskeskinn i verket «Paradox Hug» til skjortekragene i «I've Grown Fond of Having a Shirt Collar at my Neck».

Et verk som imidlertid skiller seg ut er den monumentale og nakne veggen plassert midt i det lyse rommet. Med trebjelker- og finérplater er veggen bygget solid, men leker likevel med alle materialistiske gjenstanders midlertidighet, og i sin meningsløshet viser den kunstens evige opprør mot det bestående. Skal denne veggen symbolisere den veggen staten har satt opp når de nå krever skolepenger fra studenter utenfor EU/EØS? Nei. Jeg blir plutselig gjort klar over at det ikke er mer enn baksiden av verket «Waves Underwater».

Fra tull til alvor. Utstillingens verker viser en vid forståelse og god håndtering av ulike kunstmaterialer, og en kreativ utvikling av egenartede ideer. Etter fem år i et kunstnerisk utdanningsløp er det ikke så overraskende at disse unge kunstnerne har funnet sine stemmer, og bruker dem på særpregede måter. Imidlertid er utstillingens tittel litt merkelig.

Ut fra sedvane er det lett å behandle en utstillingstittel som et overordnet tema som skal legge føringer for verkene intensjonalitet. Når det i år er en politisk tittel som vil gjøre opprør mot statens innføring av skolepenger for studenter utenfor EU/EØS, er det naturlig å lete etter denne protesten i verkene. Mange av årets avgangselever er fra utenfor EU/EØS, og har derfor sterk tilknytning til saken. Men det kan virke som om flere av kunstnerne allerede har gjort seg en klar mening for hva de vil lage som avgangsprosjekt, før tittelen ble valgt. Dermed blir den et forstyrrende element, og forgjeves går jeg og leter etter nevnte tema.

Det føles som om noen har knyttet sammen skolissene mine. Jeg snubler rundt og lurer på om kunstverkene har noe med tittelen å gjøre. Vær så snill, ikke knyt skolissene mine med forventninger og pålagte fordommer, da klarer jeg ikke å se verkene på deres egne premisser!

Men med løsnede skolisser legger jeg merke til noen utmerkede eksempler på hvilke gygne epler utstillingen har å by på. Projektoren og filmen den lyser frem, «Ser jag vad ser Du, Du ser vad jag ser», er et friskt pust i videokunstens verden, med en gammel projektor og den analoge filmen hengende over den. Fotoserien «Underfoot» utforsker en gammel fototeknikk med bruk av dobbelsolariserte fotopapir av sølvgelatin og farget stål. Bildene leker konkret med det abstrakte, og er gode i leken.

Men fortsatt henger det en protest over hele utstillingen. Alle de unge, flinke kunstnerne har på en måte blitt kidnappet av den politiske tittelen. Noe som er synd, for her var det egentlig veldig mange flotte kunstverk, med sterke nok bein til å stå for seg selv.

Freyja Eikrem Ims
anmeldelser@universitas.no

Kulturkalender uke 18 & 19

12/5 Summit fotoutstilling

3. klasse i fotojournalistikk har premiere på sine verker, som tar utgangspunkt i et seks ukers feltarbeid i Nepal. Som de skriver på Facebook: «SUMMIT er historier om identitet, natur og rettferdighet».

Hvor: Pilestredet 48

Når: Fredag 12. mai klokken 14:00

TRONSMO

TRONSMO Fyller femti!

LØRDAG 13. MAI KL. 12.00

KAKER, BOKER, BOKER, HALLOWEEN OG JAZZ

HELLO NOW! TRIO SONGER FOR ROSA STYVNING I RETTIDEN

Fra kl. 13.00: Anna Fiske

UTSTILLING, OPPLESNING OG SUNING

THE SIX EYE BOLA - NAVET

FESTEN FORTSETTER PÅ BLÅ!

Dørene åpner kl. 17.00

DJs hele kvelden - ute og inne

Konsertstart kl. 21.00

Los Plantronics

Paul-Ronney Angel Trio & Tubaferoocious

DJs:

Anden "Soul City" Vinger

Miche "Basher" Manasse

Oyvind "Phantiphen" Phare

Dokter Midnatt

FOTO: ALLEN/EN/IN

13/5 Tronsmo 50 år

Bokhandelen Tronsmo er 50 år og lover en heidundrende fest! Først med kake og gode tilbud, dernest gratiskonsert med Los Plantronics på Blå. Til sist? Dj-sett.

Hvor: Tronsmo bokhandel & Blå

Når: Lørdag 13. mai 12:00-23:45

Pris: Gratis

13/5 FAKETHIAS DJ-sett

Lei av listepop på Kulturhuset? Dj og musikkprodusent Mathias Humlen, aka. FAKETHIAS, spiller på Revolver.

Hvor: Revolver

Når: Lørdag 13. mai klokken 23:00

Pris: Ikke oppgitt

FOTO: BIRKELUNDEN MANSKOR

17/5 17. mai-konsert med Birkelunden Manskor

Som du kanskje har fått med deg, er det Norges nasjonaldag om ikke så lenge. Et lite tips i den anledning: Se/hør Birkelunden Manskor! Gutta lover god lyd for alle.

Hvor: Birkelunden

Når: Onsdag 17. mai klokken 14:00

Pris: Gratis

Arbeidssøkere uten klær

I ukas Universitas kan du lese at jusstudenter saksøker UiO. Det har fått Hank Bøke til å øyne håp. Bøke, som har tatt en mastergrad i anvendt nudisme på Bali, har nemlig ikke fått relevant jobb etter at han kom tilbake til Norge.

– Jeg har søkt titalls av jobber i næringslivet, men jeg har ikke blitt kalt inn til et eneste intervju.

Heller ikke Bali-kompisene hans, som har studert b.la. fruktskjæring, sandalbruk og listepop-dans, har funnet seg relevante jobber.

– Er anvendt nudisme en utdannelse i Norge, da?

– Nei, egentlig ikke, men jeg har gjennom mitt arbeid ikke bare ligget kliss naken i solsteken med min muskuløse, nøt-

tebrune og proporsjonalt perfekte kropp. Nei, jeg har også blant andre nudister rapportert måloppnåelse («hvor lenge var du nudist i dag?»), ettergått kontroll og prosedyre («hvorfør har du på badebukse?»), og skrevet markedsføringsanalyser (forbruk av brunkrem, solarium, alko osv.).

Alle disse egenskapene, hevder Bøke, gjør at han passer perfekt inn i dagens arbeidsmarked.

– Jeg kunne forresten godt tenke meg å være leder også. Vi har altfor få ledere i dette landet. Men jeg har ikke tid til å prate mer nå, skal ta en VR-40 med gutta!

– VR-40?

– Vodka redbull 40%.

Av Frithias Bietzche

Ukas studentvin

17. mai nærmer seg, og polprisene ser ikke ut til å bli noe lavere. Det begynner å bli fryktelig dyrt for en student med uendret studiestøtte å få seg kvalitetsbobler til landets bursdag. Undertegnede har fått tips om å bytte ut champagnefrokostens champagne med norsk sider. Det er herlig og moderne patriotisme å dunke ned på noe hipp natursider fra hager i Oslo til lakseruller og 10 forskjellige eggerører før en drar til sentrum for å se på barnetoget. 7,5% alkohol høres kanskje ut som dyr fyll, men du burde heller se på det som en mulighet til å komme seg på lesesalen 18. mai uten paracet og ibux i hver sin hånd. Denne sideren smaker friskt av grønne epler, frisk sitrus og solskinn. Den har hint av noe naturvinete gjæraktig på lukt, men det gir sideren mer kompleksitet enn fønk. Om du ikke er overbevist kommer noen tips til andre bobler til den store dagen her:

Andre alternativer

Til Bl: - Turgy Réserve Selection Blanc de Blancs. Et av veldig få champagnehus som dyrker sine egne druer og samtidig har utsalgspris på under 400 kroner på polet.

Til øvre Blindern: - Pedregosa Reserva Millésimé Brut Nature 2018, cava er den nye champagnen, eller noe.

Til nedre Blindern: - Øl. Jeg vet ikke hva dere liker eller hvem dere er.

Til hippe privatskoler i sentrum: - Il Farneto Frisant Rosato 2021.

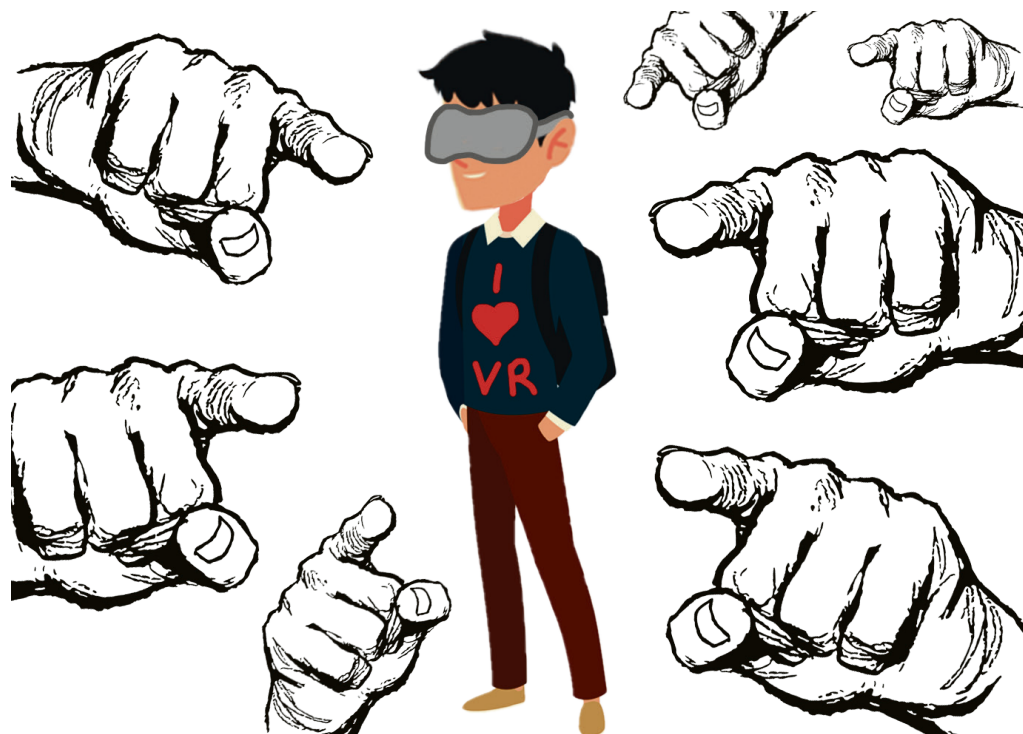
Vinvurderingen skjer i samråd med redaksjonen i Universitas.

Solhøi Cider x Orions Belte

Pris: 169,90 kroner

Land: Oslo, Norge

Alkohol: 7,5%

VRi spør

I ukas utgave av Universitas kan vi lese at flere og flere studenter synes det er krevende å ta ordet i store forsamlinger. SiO håper at et nytt VR-spill, som skal hjelpe studenter med å snakke i store forsamlinger, vil føre til lavere skuldre. En beskjeden Vi spør-redaksjon ringer derfor et teknologiselskap i håp om å få svar på noen praktiske spørsmål.

– Hei, det er V. R. Gin som ringer.

– Hei ja.

– Jeg leste noen rykter om at noen av utdanningsinstitusjonene vil åpne for bruk av VR blant studentene.

– Jaha? Det har jeg ikke hørt om.

– Vet du sånn cirka hvor lang tid det tar før dette blir tatt i bruk?

– Det er jeg ikke sikker på. Du kunne kanskje tatt kontakt med skolen du går på?

– Jeg er ganske innadvendt, skjønner du. Dette VR-konseptet kunne vært midt i blinken.

– Det tviler jeg ikke på. VR har mange fordeler.

– Problemet er bare at jeg har testet det flere ganger de siste ukene, men føler ikke at jeg får noen effekt.

– Eh... Ok? På hvilken måte?

– Jeg skjønner bare ikke hvordan jeg skal få noe ut av forelesningene når jeg sitter på skolen med en gigantisk hjelm på hodet. Jeg ser jo ingenting.

– Nå skjønner jeg ikke helt hva du mener? Du har brillene på deg på skolen?

– Ja. Jeg har de på døgnet rundt. Tåler vann gjør de også.

– Døgnet rundt?! Det er jo ikke meningen.

– Jeg føler fortsatt at jeg får

ganske mange rare blikk når jeg sier noe i forelesningssalen med brillene på. Trodde poenget var å slippe dette?

– Poenget er jo at du kan gjøre slike ting hjemme. VR-briller i fysisk undervisning vil ha minimal effekt.

– Er det noe jeg gjør feil? Alt er bare svart, og kombinasjonen av stiv nakke og harde trestoler funker dårlig.

– Haha! Alt er svart? Det er kanskje ikke mer batteri? Det ville jeg sjekket.

– Vil du vurdere din st...

[Legger på]

– Vi... snallast?

KVISS-CORBIN

1. Forskere ved Norges arktiske universitet har nå funnet det de kaller for Borealis Mud Volcano på 400 meters dyp. Den ligger cirka nautiske mil sør for en øy som formelt sett er en del av Svalbard, men er like langt fra omtrent like langt fra resten av øygruppen som fastlandet. Hva heter den?
2. Da var den britiske kroningen formelt gjennomført, men hva er etternavnet gitt ved fødsel til den nye dronning Camilla?
3. Hva er en sjanti?
4. Tilbake til det britiske kongehuset. Etter den nåværende Charles III står hans sønn William i kø, som da en William arvet tronen ikke lenge etter Charles II på 1600-tallet. Men hvilket nummer får den nåværende prinsen av Wales når han tar over tronen?
5. Og hva er en shandy?
6. Engelskmennene har vært noe mer originale i sine kongelige navn enn franskmennene, som på 1800-tallet hadde blant annet Charles X på tronen i tillegg til broren hans, en av de mange Ludvigene. Hvilken i rekken var derimot den

siste Ludvig til å sitte på den franske tronen?

7. Ludvig XVI's kone var Marie Antoinette, men hvem spilte rollen som dronningen i Sofia Coppolas film fra 2006?
8. Sofia Coppola kommer fra den legendariske Coppola-slekten, kjent for å være storheter både bak og foran det store lerretet. Hennes fetter Nicolas Kim Coppola er derimot bedre kjent under et annet navn. Hvilket?
9. Blant Nicolas Coppolas fem ekteskap finner vi et med Elvis Presleys datter, Lisa Marie, men hva heter moren, som var Elvis' eneste kone?
10. Under Elvis Presleys storhetstid var også sangen «Great Balls of Fire» å se på hittlistene, men hvilken artist ga den ut i 1957?
11. *Chariots of Fire* er en film fra 1981, men hvilken idrett omhandler den?
12. I hvilken av Oslo bydeler ligger Arkitekt Rivertz' plass?
13. Hvilket årstall er det snakk om: Verdensutstillingen i Paris avholdes, fotball arrangeres for første gang som del av OL som også er i Paris, Ferdinand von Zeppelin flyr det første luftskipet, det

telles 2 239 881 innbyggere i Norge, Sigmund Freud gir ut *Drømmetyding*, Louis Armstrong blir født og Oscar Wilde dør.

14. Hva er forkortelsen for det russiske sikkerhetspolitiet som opererer innenfor landets grenser?
15. KGB opererte derimot både innen- og utenlands, men ville på norsk heller ha blitt kalt KSS. Hva står den norske oversettelsen for?
16. Apropos tidligere sikkerhetstjenester: Hva ble Øst-Tysklands hemmelige politi kalt?
17. Hvilken av disse byene lå ikke i Øst-Tyskland: Rostock, Leipzig, Dresden eller Stuttgart?
18. Hva heter det tyske lokaloppgjøret mellom Hamburger SV og St. Pauli?
19. I disse dager pågår Stanley Cup-sluttspillet som skal avgjøre hvilket nord-amerikanske ishockeylag som er best. Det gjør laget fra Florida det bra om dagen, til tross for at de gjorde det dårligst i løpet av sesongen av alle lagene som deltar i sluttspillet, men hva heter laget?
20. Over til norsk basketball, der et lag fra Asker sli-ter om dagen. Men hva heter da dette laget?

av Gabriel Corbin-Arntzen, kvissmester i Universitas

SVAR/DOM

0-4. Exphil på Bali: Du kombinerer chillie studier med sol og klamydia, og tar livet med ro. Det vises.

5-9. AST1010 – Astronomi: Du er smart nok til å utnytte systemet som gratispassasjer, men dessverre stopper det der.

10-14. Juss: Dette var bra, men det rakk ikke helt til topps ... Sitt litt på Jodel.

15-20. Honours: WOW! Du er sååå flink!!! Gratulerer! Men så er det kanskje ikke så rart, siden du har egen seksjon i biblioteket?

1. Bjørnøya. 2. Shand. 3. Arbeidssang sunget av sjøfolk. 4. En Hamburgere Stadterby. 19. Florida Panthers. 20. Asker Allens. 15. Komiteen for statlig sikkerhet. 16. Stasi. 17. Stuttgart. 18. 10. Jerry Lee Lewis. 11. Løp. 12. Sagen. 13. 1900. 14. FS. 15. Ludvig XVIII. 16. 7. Kristen Dunst. 8. Nicolas Cage. 9. Phyllis. 10. 6. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

Rebus

av Rebus for tog

HINT: Forberedelse! Send løsning til universitasdesk@gmail.com

FORRIGE LØSNING: «Pimp mitt sykehus» Det klarte Ola, Jøge, Brage, Caroline, Siren, Reidar, Jonas og Hedda.